

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 375/2014 ze dne 3. dubna 2014 o zřízení Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci („iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“) 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014 ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007 ⁽¹⁾ 18
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 377/2014 ze dne 3. dubna 2014, kterým se zavádí program Copernicus a zrušuje nařízení (EU) č. 911/2010 ⁽¹⁾ 44
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 378/2014 ze dne 3. dubna 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 1166/2008, pokud jde o finanční rámec na období 2014–2018 ⁽¹⁾ 67

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 375/2014

ze dne 3. dubna 2014

o zřízení Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci („iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 214 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení předlohy legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Solidarita patří mezi základní hodnoty Unie a existuje prostor pro další rozvoj projevů solidarity občanů Unie s lidmi ve třetích zemích, kteří jsou ohroženi nebo byli postiženi člověkem vyvolanou krizí nebo přírodní katastrofou. Unie jako celek je navíc s téměř 50 % podílem na celosvětové humanitární pomoci nejvýznamnějším poskytovatelem humanitární pomoci na světě.
- (2) Konkrétním a viditelným projevem solidarity je dobrovolnictví, které jednotlivcům umožňuje věnovat znalosti, dovednosti a čas službě druhým, aniž by byli finančně motivováni.
- (3) Je nutné dále rozvíjet solidaritu s oběťmi krizí a katastrof ve třetích zemích a zvyšovat povědomí o humanitární pomoci a dobrovolnictví obecně a jejich viditelnost mezi občany Unie.
- (4) Vize Unie v oblasti humanitární pomoci, včetně společných cílů, zásad a osvědčených postupů a společného rámce pro poskytování humanitární pomoci Unie, je vymezena ve Společném prohlášení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Evropské komise nazvaném „Evropský konsensus o humanitární pomoci“ ⁽²⁾. Evropský konsensus o humanitární pomoci zdůrazňuje pevné odhodlání Unie uplatňovat přístup založený na potřebách a dodržovat a podporovat základní humanitární zásady lidskosti, neutrality, nestrannosti a nezávislosti. Akce Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci (dále jen „iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“) by se měla řídit Evropským konsensem o humanitární pomoci.
- (5) Humanitární pomoc Unie se poskytuje v situacích, v nichž mohou působit také další nástroje související s rozvojovou spoluprací, zvládáním krizí a civilní ochranou. V zájmu koordinace odezvy Unie na humanitární krize ve třetích zemích by měla být u iniciativy Humanitární dobrovolníci EU zajištěna soudržnost a doplňkovost

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. března 2014.

⁽²⁾ Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.

s relevantními politikami a nástroji Unie, zejména s politikou humanitární pomoci a politikou rozvojové spolupráce Unie a s mechanismem civilní ochrany Unie zřízeným rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ⁽¹⁾, se střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné události zřízeným uvedeným rozhodnutím a s Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ) a delegacemi EU a nemělo by docházet k překrývání jejich činnosti.

- (6) Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by měla přispívat k úsilí o zvýšení schopnosti Unie poskytovat humanitární pomoc založenou na potřebách a o budování kapacit a zvyšování odolnosti zranitelných nebo katastrofami zasažených komunit ve třetích zemích. Dále je důležité prohlubovat spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi a dalšími partnery v humanitární oblasti a místními a regionálními aktéry. Tato spolupráce by měla být uskutečňována v souladu s činností Organizace spojených národů s cílem podporovat ústřední a celkovou koordinační úlohu Úřadu OSN pro koordinaci humanitární činnosti.
- (7) V posledních letech se celosvětově výrazně zvýšil počet, rozsah a složitost humanitárních krizí způsobených přírodou i člověkem a stejný trend lze očekávat i v budoucnu, a proto je stále více potřebné, aby humanitární subjekty poskytovaly okamžitou, účelnou, účinnou a soudržnou odezvu a pomáhaly místním komunitám ve třetích zemích snižovat jejich zranitelnost a zvyšovat jejich odolnost vůči katastrofám.
- (8) Dobrovolníci mohou přispět ke zvýšení schopnosti Unie poskytovat humanitární pomoc založenou na potřebách a zásadách a přispět k posílení účinnosti humanitární činnosti, pokud jsou náležitě vybráni, vyškoleni a připraveni k vyslání, aby bylo zajištěno, že budou mít dovednosti a schopnosti potřebné k co nejučinnější pomoci lidem v nouzi, a pokud jsou jim na místě, kde dobrovolnickou činnost vykonávají, poskytnuty dostatečná podpora a náležité vedení.
- (9) V Evropě i ve světě existují programy pro vysílání dobrovolníků do třetích zemí. Často se jedná o státní systémy, které se zaměřují hlavně nebo výlučně na rozvojové projekty. Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by proto měla vytvářet přidanou hodnotu tím, že dobrovolníkům poskytne příležitost společně přispět k operacím humanitární pomoci, čímž posílí aktivní evropské občanství. Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU může rovněž vytvářet přidanou hodnotu tím, že podpoří nadnárodní spolupráci organizací, které se účastní provádění akcí v rámci této iniciativy, čímž přispěje ke zlepšení mezinárodních vztahů, k šíření pozitivního obrazu Unie ve světě a k posílení zájmu o celoevropské humanitární projekty.
- (10) Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by měla být nákladově efektivní, měla by doplňovat stávající vnitrostátní a mezinárodní dobrovolnické programy, aniž by zdvojovala jejich činnost, a měla by se zaměřit na řešení konkrétních potřeb a nedostatků v humanitární oblasti.
- (11) Jak je zdůrazněno ve sdělení Komise ze dne 23. listopadu 2010 nazvaném „Dobrovolnictví jako výraz solidarity občanů EU – první zamyšlení nad Evropským dobrovolnickým sborem humanitární pomoci“, existují v současné podobě dobrovolnictví v humanitární oblasti nedostatky, které může iniciativa Humanitární dobrovolníci EU odstranit vysláním dobrovolníků se správnými schopnostmi v pravý čas na pravé místo. Tohoto cíle by se mohlo dosáhnout zejména vypracováním evropských norem a postupů pro vyhledávání a výběr humanitárních dobrovolníků, společným stanovením kritérií pro odbornou přípravu humanitárních dobrovolníků a jejich přípravu k vyslání, vedením databáze zájemců o dobrovolnickou činnost, kteří jsou vyhledáni na základě potřeb v terénu, a vytvořením příležitostí, které dobrovolníkům umožní přispívat k humanitárním operacím nejen při vyslání, ale i v zázemí nebo dobrovolnickými činnostmi na internetu.
- (12) Prvořadý význam by nadále měla mít náležitá odborná příprava, jakož i ochrana a bezpečnost dobrovolníků, která by měla být předmětem pravidelné výměny informací, mimo jiné s členskými státy. Humanitární dobrovolníci EU by neměli být vysíláni na operace do míst, která jsou dějištěm mezinárodních a vnitrostátních ozbrojených konfliktů.
- (13) Unie uskutečňuje své operace humanitární pomoci na základě potřeb a ve spolupráci s provádějícími organizacemi. Při provádění iniciativy Humanitární dobrovolníci EU by tyto organizace měly mít významnou roli, aby byla zajištěna vedoucí úloha aktérů v terénu a aby se potenciální přínos akcí v rámci této iniciativy využil na maximum. Unie by měla tyto organizace pověřit zejména vyhledáváním, výběrem, přípravou a vysláním dobrovolníků v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, jakož i návaznými činnostmi v průběhu mise a po jejím skončení, na základě norem a postupů vypracovaných Komisí. Komise by případně měla mít možnost sama využívat úspěšně vyškolené a připravené dobrovolníky k vyslání do svých místních úřadoven za účelem výkonu podpůrných činností.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (14) Sdělení Komise ze dne 25. října 2011 nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ uvádí, že soukromé společnosti mohou hrát významnou úlohu a přispívat k humanitárním operacím Unie, zejména dobrovolnickou činností zaměstnanců.
- (15) Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by měla Evropanům všech věkových skupin pomoci projevit aktivní evropské občanství. Tato iniciativa by tedy měla přispívat k propagaci dobrovolnictví v celé Unii a k osobnímu rozvoji a zvýšení povědomí zúčastněných dobrovolníků o jiných kulturách a tak zlepšit jejich schopnosti a zaměstnatelnost v globálním hospodářství.
- (16) Z unijních zásad rovných příležitostí a nediskriminace vyplývá, že by možnost zapojit se jako aktivní občané měli mít občané Unie a osoby, které na jejím území dlouhodobě legálně pobývají, ze všech sociálních a věkových skupin. S ohledem na specifickou náročnou úlohu humanitární pomoci by měli být humanitární dobrovolníci EU starší 18 let, přičemž by mohli představovat širokou škálu profilů a generací, včetně odborníků a kvalifikovaných důchodců.
- (17) Základním předpokladem pro vysílání dobrovolníků do zemí mimo Unii je jasný právní status. Podmínky vysílání dobrovolníků by měly být stanoveny smluvně, včetně norem ochrany a bezpečnosti dobrovolníků, odpovědnosti vysílajících a přijímajících organizací, pojistného krytí, pokrytí životních nákladů, nákladů na ubytování a dalších relevantních nákladů. Vysílání dobrovolníků do třetích zemí by mělo podléhat odpovídajícím opatřením pro zajištění bezpečnosti.
- (18) Akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU by se měly provádět s ohledem na doporučení obsažená v politickém programu pro dobrovolnictví v Evropě, činnost evropských a mezinárodních dobrovolnických organizací a program OSN pro dobrovolníky, je-li to relevantní.
- (19) Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by měla podporovat opatření založená na potřebách, jejichž cílem je posilování kapacity přijímajících organizací v oblasti humanitární pomoci ve třetích zemích za účelem zlepšení místní připravenosti a schopnosti reagovat na humanitární krize a zajištění účinného a udržitelného dopadu činnosti dobrovolníků v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU na místě prostřednictvím řízení rizik souvisejících s katastrofami, připravenosti a schopnosti reagovat, coachingu, odborné přípravy v oblasti řízení dobrovolníků a dalších relevantních oblastí.
- (20) Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU by se, je-li to relevantní, měla zasazovat o posílení hlediska rovnosti žen a mužů v politice humanitární pomoci Unie tím, že bude prosazovat vhodnou humanitární odezvu na konkrétní potřeby žen a mužů všech věkových skupin. Zvláštní pozornost by měla být věnována spolupráci se skupinami a sítěmi sdružujícími ženy s cílem podporovat účast a vedoucí postavení žen v rámci humanitární pomoci a využít jejich schopností a odbornosti ve prospěch obnovy, budování míru, snižování rizika katastrof a zvyšování odolnosti dotčených komunit.
- (21) Toto nařízení stanoví finanční krytí na celé rozpočtové období, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾.
- (22) Přidělování finanční pomoci by mělo probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽²⁾. S ohledem na specifickou povahu akcí v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU je vhodné stanovit, že finanční pomoc lze poskytovat fyzickým osobám i právnickým osobám, které se řídí soukromým či veřejným právem. Je rovněž důležité zajistit dodržování pravidel uvedeného nařízení, zejména pokud jde o v něm stanovené zásady hospodárnosti, účinnosti a účelnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (23) Hlavními zásadami pro dosažení cílů iniciativy Humanitární dobrovolníci EU by mělo být lepší provádění i kvalita výdajů a zároveň zajištění optimálního využití finančních prostředků.
- (24) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí. Je nutné přijmout vhodná opatření k zamezení nesrovnalostí a podvodů a podniknout nezbytné kroky k zpětnému získání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých prostředků v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾, nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽³⁾.
- (25) Na základě dohod o spolupráci by měla být umožněna účast třetích zemí, zejména přistupujících zemí, kandidátských zemí, potenciálních kandidátů, partnerských zemí v rámci evropské politiky sousedství a zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO).
- (26) Zúčastnění dobrovolníci a organizace provádějící akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU ze spolupracujících zemí by rovněž měli dodržovat a prosazovat zásady stanovené v Evropském konsenzu o humanitární pomoci, s důrazem na ochranu „humanitárního prostoru“.
- (27) S cílem umožnit stálou zpětnou vazbu a zlepšování a s cílem zvýšit pružnost a účinnost přijímání aktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o normy pro výběr, řízení a vysílání humanitárních dobrovolníků EU, změny ukazatelů výkonnosti a tematických priorit a přizpůsobování procentních podílů pro rozdělování finančního krytí na provádění tohoto nařízení. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (28) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾. Postupy pro výběr, řízení a vysílání humanitárních dobrovolníků EU, akreditační postup, program odborné přípravy a roční pracovní program iniciativy Humanitární dobrovolníci EU by měly být přijímány přezkumným postupem.
- (29) Toto nařízení dodržuje základní práva a zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie.
- (30) Zpracování osobních údajů prováděné v rámci tohoto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné a přiměřené pro účely zajištění hladkého fungování iniciativy Humanitární dobrovolníci EU. Zpracování osobních údajů Komisí se bude řídit nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽⁵⁾. Zpracování osobních údajů organizacemi provádějícími činnosti v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, které jsou legálně usazeny v Unii, se bude řídit směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (31) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a předložil své stanovisko dne 23. listopadu 2012 ⁽¹⁾.
- (32) Je vhodné uvést dobu použitelnosti tohoto nařízení do souladu s dobou použitelnosti nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽²⁾. Toto nařízení by se proto mělo použít od 1. ledna 2014,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zřizuje Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci (dále jen „iniciativa Humanitární dobrovolníci EU“) jako rámec pro společný příspěvek evropských dobrovolníků na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích.

Toto nařízení stanoví pravidla a postupy fungování iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a pravidla poskytování finanční pomoci.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- 1) výběr, odbornou přípravu a vysílání humanitárních dobrovolníků EU na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích;
- 2) akce zaměřené na podporu, propagaci a přípravu vysílání humanitárních dobrovolníků EU na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích;
- 3) akce v Unii a mimo ni zaměřené na budování kapacit přijímajících organizací ve třetích zemích v oblasti humanitární pomoci.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „dobrovolníkem“ osoba, která se z vlastní vůle a nepeněžní motivace rozhodne zapojit do činností, z nichž má prospěch komunita a společnost obecně;
- b) „zájemcem o dobrovolnickou činnost“ osoba, která je způsobilá v souladu s čl. 11 odst. 3 přihlásit se k účasti na činnostech v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU;
- c) „humanitárním dobrovolníkem EU“ zájemce o dobrovolnickou činnost, který byl vybrán, prošel odbornou přípravou v souladu se zvláštními normami, postupy a referenčními kritérii, byl vyhodnocen jako způsobilý a zaregistrován jako připravený k vyslání na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 6.4.2013, s. 14.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

- d) „humanitární pomoci“ činnosti a operace ve třetích zemích, jejichž cílem je poskytnout na základě potřeb naléhavou pomoc zaměřenou na záchranu života, předcházení lidskému utrpení a jeho zmírňování a zachování lidské důstojnosti při člověkem vyvolaných krizích nebo přírodních katastrofách. Zahrnují operace pomoci, záchrany a ochrany při humanitárních krizích nebo bezprostředně po nich, podpůrná opatření pro zajištění přístupu k lidem v nouzi a pro usnadnění volného toku pomoci, akce zaměřené na posílení připravenosti na katastrofy a snižování rizika katastrof a akce přispívající k posílení odolnosti a schopnosti vyrovnávat se s krizemi a překonávat jejich následky;
- e) „třetí zemí“ země mimo Unii, v níž se uskutečňují činnosti a operace humanitární pomoci uvedené v písmeni d).

Článek 4

Cíl

Cílem iniciativy Humanitární dobrovolníci EU je přispívat k posilování kapacity Unie poskytovat humanitární pomoc založenou na potřebách, zaměřenou na záchranu života, předcházení lidskému utrpení a jeho zmírňování a zachování lidské důstojnosti a na budování kapacit a zvyšování odolnosti zranitelných nebo katastrofami zasážených komunit ve třetích zemích, a to zejména prostřednictvím připravenosti na katastrofy, snižováním rizika katastrof a těsnějším propojením záchrany, obnovy a rozvoje. Tento cíl by měl být naplňován prostřednictvím přidané hodnoty společného příspěvku humanitárních dobrovolníků EU, zhmotněním hodnot Unie a solidarity s lidmi v nouzi a vyzdvihováním vědomí evropského občanství.

Článek 5

Obecné zásady

1. Akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU se provádějí v souladu se zásadami humanitární pomoci, jimiž jsou lidskost, neutralita, nestrannost a nezávislost, a Evropským konsensem o humanitární pomoci.
2. Akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU reagují na humanitární potřeby místních komunit a požadavky přijímajících organizací a přispívají ke zvyšování účinnosti humanitární činnosti.
3. Ochrana a bezpečnost zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU je prioritou.
4. Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU podporuje společné projekty založené na potřebách a nadnárodní partnerství mezi zúčastněnými dobrovolníky z různých zemí a organizacemi provádějícími akce v rámci této iniciativy, uvedenými v článku 10.

Článek 6

Soudržnost a doplňkovost činnosti Unie

1. Při provádění tohoto nařízení se zajišťuje soudržnost a doplňkovost s dalšími nástroji a oblastmi vnější činnosti Unie a s dalšími příslušnými politikami Unie, především s politikou humanitární pomoci, politikou rozvojové spolupráce a mechanismem civilní ochrany Unie, aniž by docházelo ke zdvojení a překrývání činnosti, přičemž se uznává, že humanitární pomoc se řídí zásadami humanitární pomoci uvedenými v čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení. Zvláštní pozornost se věnuje hladkému přechodu mezi záchranou, obnovou a rozvojem.
2. Komise a členské státy spolupracují na dosahování účinnosti a účelnosti zajišťováním soudržnosti a souladu mezi příslušnými vnitrostátními dobrovolnickými programy a akcemi v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU. Tyto akce se opírají o příslušné osvědčené postupy a stávající programy a případně využívají zavedené evropské sítě.
3. Při provádění akcí v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU podporuje Unie spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi a dalšími partnery v humanitární oblasti a místními a regionálními aktéry.

Při prosazování soudržné mezinárodní odezvy na humanitární krize jsou akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU v souladu s akcemi OSN s cílem podporovat ústřední a celkovou koordinační úlohu Úřadu OSN pro koordinaci humanitární činnosti.

Článek 7

Operativní cíle

1. Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU sleduje tyto operativní cíle:

a) Přispívat ke zvýšení a zlepšení schopnosti Unie poskytovat humanitární pomoc.

Pokrok při dosahování tohoto operativního cíle se hodnotí na základě ukazatelů, jimiž jsou například:

- počet humanitárních dobrovolníků EU, kteří byli vysláni nebo kteří jsou připraveni k vyslání a mají požadovanou kvalifikaci, a počet humanitárních dobrovolníků EU, kteří naplnili svou smlouvu o vyslání,
- počet osob, kterým byla poskytnuta humanitární pomoc prostřednictvím iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a průměrné náklady na osobu,
- míra spokojenosti vyslaných humanitárních dobrovolníků EU a vysílajících a přijímajících organizací, pokud jde o skutečný humanitární přínos humanitárních dobrovolníků EU na místě.

b) Zlepšovat dovednosti, znalosti a schopnosti dobrovolníků v oblasti humanitární pomoci a zásady a podmínky jejich působení.

Pokrok při dosahování tohoto operativního cíle se hodnotí na základě ukazatelů, jimiž jsou například:

- počet zájemců o dobrovolnickou činnost, kteří prošli odbornou přípravou, a dobrovolníků, kteří po odborné přípravě prošli úspěšně hodnocením,
- počet akreditovaných vysílajících organizací, které uplatňují normy a postupy pro řízení zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU,
- míra spokojenosti dobrovolníků, kteří prošli odbornou přípravou a byli vysláni, vysílajících a přijímajících organizací, pokud jde o kvalitu odborné přípravy, úroveň znalostí a schopností dobrovolníků a splnění a vhodnost norem a postupů pro řízení zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU.

c) Budovat kapacitu přijímajících organizací a podporovat dobrovolnictví ve třetích zemích:

Pokrok při dosahování tohoto operativního cíle se hodnotí na základě ukazatelů, jimiž jsou například:

- počet a druh akcí na budování kapacity ve třetích zemích,
- počet zaměstnanců a dobrovolníků ze třetích zemí, kteří se účastní akcí na budování kapacity,
- míra spokojenosti zaměstnanců přijímajících organizací a dobrovolníků ze třetích zemí, kteří se účastní akcí na budování kapacity, pokud jde o kvalitu a účinnost prováděných akcí.

d) Šířit zásady humanitární pomoci Unie dohodnuté v Evropském konsensu o humanitární pomoci:

Pokrok při dosahování tohoto operativního cíle se hodnotí na základě ukazatelů, jimiž jsou například:

- počet a druh informačních, komunikačních a osvětových kampaní a náklady na tyto kampaně.

e) Zvyšovat soudržnost a soulad dobrovolnictví v členských státech s cílem zlepšit možnosti občanů Unie účastnit se činností a operací humanitární pomoci:

Pokrok při dosahování tohoto operativního cíle se hodnotí na základě ukazatelů, jimiž jsou například:

- počet akreditovaných vysílajících organizací,
- počet a druh akcí technické pomoci vysílajícím organizacím,
- šíření a přejímání norem a postupů řízení zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU jinými dobrovolnickými programy.

2. Ukazatele uvedené v odst. 1 písm. a) až e) se použijí ke sledování, hodnocení a přezkumu výkonnosti, podle toho, k čemu se vztahují. Ukazatele jsou orientační a lze je měnit akty v přenesené pravomoci podle článku 24 s cílem zohlednit zkušenosti z měření pokroku.

KAPITOLA II

AKCE V RÁMCI INICIATIVY HUMANITÁRNÍ DOBROVOLNÍCI EU

Článek 8

Akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU

Iniciativa Humanitární dobrovolníci EU sleduje cíle uvedené v člancích 4 a 7 prostřednictvím těchto druhů akcí:

- vypracování a správa norem a postupů týkajících se zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU,
- vypracování a správa postupu akreditace vysílajících a přijímajících organizací,
- vyhledávání a výběr zájemců o dobrovolnickou činnost,
- vytvoření programu odborné přípravy a podpora odborné přípravy a stáží,
- vytvoření, vedení a aktualizace databáze humanitárních dobrovolníků EU,
- vysílání humanitárních dobrovolníků EU na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích,
- budování kapacity přijímajících organizací,
- vytvoření a řízení sítě pro iniciativu Humanitární dobrovolníci EU,
- komunikace a zvyšování povědomí,
- pomocné činnosti, které zvyšují odpovědnost, transparentnost a účinnost iniciativy Humanitární dobrovolníci EU.

Článek 9

Normy a postupy týkající se zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU

1. Na základě příslušných stávajících postupů vypracuje Komise normy a postupy týkající se nezbytných podmínek, postupů a požadavků, jež mají uplatňovat vysílající a přijímající organizace při vyhledávání, výběru, přípravě, řízení a vysílání zájemců o dobrovolnickou činnost a humanitárních dobrovolníků EU na podporu operací humanitární pomoci ve třetích zemích.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 s cílem stanovit normy týkající se:

- kompetenčního rámce pro vyhledávání, výběr a přípravu dobrovolníků jako začátečníků či zkušených odborníků,
- zajištění rovných příležitostí a zamezení diskriminaci při vyhledávání a výběru,
- zajištění dodržování příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie a práva přijímající země ze strany vysílajících a přijímajících organizací,

- norem upravujících partnerství mezi vysílajícími a přijímajícími organizacemi,
  - zajištění uznávání schopností a dovedností získaných humanitárními dobrovolníky EU v souladu s relevantními stávajícími iniciativami Unie.
3. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty s cílem stanovit:
- postupy uplatňované při vyhledávání, výběru a nezbytné přípravě zájemců o dobrovolnickou činnost před jejich vysláním, včetně případných stáží,
  - pravidla pro vysílání a řízení humanitárních dobrovolníků EU ve třetích zemích, včetně dozoru na místě, průběžné podpory prostřednictvím coachingu, mentoringu, další přípravy, nezbytných pracovních podmínek a podpory po návratu,
  - pojistné krytí a životní podmínky dobrovolníků včetně pokrytí nákladů na živobytí, ubytování, cestu a dalších relevantních výdajů,
  - postupy uplatňované před vysláním, v jeho průběhu a po návratu pro zajištění povinné péče a náležitých bezpečnostních opatření, včetně protokolů pro stažení vyslaného dobrovolníka ze zdravotních důvodů a bezpečnostních plánů, v nichž jsou stanoveny postupy stažení dobrovolníků ze třetích zemí v případě mimořádné situace, mimo jiné nezbytné postupy spolupráce s vnitrostátními orgány,
  - postupy pro sledování a hodnocení individuálních výkonů humanitárních dobrovolníků EU.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 10

Akreditace vysílajících a přijímajících organizací

1. Komise vypracuje prostřednictvím prováděcích aktů, případně ve spolupráci s partnery činnými v humanitární oblasti, akreditační postup, který zajistí, aby vysílající organizace splňovaly normy a postupy uvedené v článku 9, a diferencovaný akreditační postup pro přijímající organizace.

Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů způsob fungování akreditačního postupu na základě relevantních stávajících akreditačních postupů a mechanismů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

2. Při vypracovávání akreditačního postupu usiluje Komise v zájmu zjednodušení administrativy o jeho provázanost s nástroji partnerství Komise v humanitární oblasti a se stávajícími humanitárními normami. Tento akreditační postup umožňuje zapojení všech typů způsobilých organizací bez rozdílu.

3. Vysílající organizace jsou způsobilé k akreditaci, jestliže:

- a) splňují normy a postupy uvedené v článku 9;
- b) působí v oblasti humanitární pomoci podle definice v čl. 3 písm. d) a
- c) patří do jedné z následujících kategorií:
  - i) nevládní neziskové organizace se sídlem v Unii, které jsou zřízené v souladu s právem členského státu,
  - ii) veřejnoprávní subjekty civilní povahy, které se řídí právem členského státu,
  - iii) nevládní neziskové organizace a veřejnoprávní subjekty se sídlem v zemích uvedených v článku 23 za podmínek stanovených v uvedeném článku a v dohodách, které uvedený článek zmiňuje,
  - iv) veřejnoprávní subjekty civilní povahy se sídlem v zemích uvedených v článku 23 za podmínek stanovených v uvedeném článku a v dohodách, které uvedený článek zmiňuje,
  - v) Mezinárodní federace společností Červeného kříže a Červeného půlměsíce.

4. Organizace ze třetích zemí jsou způsobilé jako přijímající organizace, pokud:
- dodržují normy a postupy uvedené v článku 9;
  - působí v oblasti humanitární pomoci podle definice v čl. 3 písm. d) a
  - patří do jedné z následujících kategorií:
    - nevládní neziskové organizace, které působí nebo jsou zřízeny ve třetí zemi podle platných právních předpisů dané země,
    - veřejnoprávní subjekty civilní povahy, které se řídí právem třetí země,
    - mezinárodní agentury a organizace.
5. Aniž jsou dotčeny požadavky uvedené v odstavcích 3 a 4, mohou vysílající a přijímající organizace provádět akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU ve spojení se soukromými výdělečně činnými organizacemi.
6. Na základě předchozího posouzení potřeb může být vysílajícím organizacím, které dosud nebyly akreditovány, poskytnuta technická pomoc zaměřená na zvýšení jejich schopnosti účastnit se iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a zajištění souladu s normami a postupy uvedenými v článku 9.
- Pomoc uvedená v prvním pododstavci může být rovněž poskytnuta přijímajícím organizacím, které dosud nebyly akreditovány, v souvislosti s akcemi uvedenými v článku 15.
7. Komise zveřejní seznam akreditovaných vysílajících a přijímajících organizací bez zbytečného prodlení po udělení akreditace.

Článek 11

Vyhledávání a výběr zájemců o dobrovolnickou činnost

- Na základě předchozího posouzení potřeb třetích zemí, které provedou vysílající nebo přijímající organizace nebo jiní příslušní aktéři, akreditované organizace vyhledají a vyberou zájemce o dobrovolnickou činnost, kterým bude poskytnuta odborná příprava.
- Vyhledávání a výběr zájemců o dobrovolnickou činnost musí splňovat normy a postupy uvedené v článku 9 a být v souladu se zásadou nediskriminace a rovných příležitostí.
- Způsobilými zájemci o dobrovolnickou činnost se mohou stát osoby starší 18 let, které jsou:
  - občany Unie;
  - státními příslušníky třetích zemí, kteří dlouhodobě pobývají v členském státě, a
  - občany zemí uvedených v čl. 23 odst. 1, a to za podmínek stanovených v uvedeném článku.

Článek 12

Program odborné přípravy a podpora odborné přípravy a stáže

- Na základě stávajících programů a postupů a případně ve spolupráci se specializovanými institucemi Komise vypracuje program odborné přípravy pro přípravu zájemců o dobrovolnickou činnost k vyslání na podporu a pro doplnění humanitární pomoci.
- Způsobilými k účasti v programu odborné přípravy uskutečňovaném příslušnými organizacemi jsou zájemci o dobrovolnickou činnost, kteří byli vyhledáni a vybráni v souladu s článkem 11. Konkrétní rozsah a obsah odborné přípravy, kterou každý ze zájemců o dobrovolnickou činnost potřebuje, určí příslušná akreditovaná vysílající organizace po konzultaci s akreditovanou přijímající organizací na základě potřeb a s ohledem na předchozí zkušenosti zájemce o dobrovolnickou činnost a plánované vyslání.
- V rámci odborné přípravy zájemců o dobrovolnickou činnost, a zejména v rámci jejich přípravy k vyslání, lze od zájemců o dobrovolnickou činnost vyžadovat, aby absolvovali stáž v akreditovaných vysílajících organizacích, pokud možno v jiné zemi než v zemi svého původu.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou vysílající organizace zájemcům o dobrovolnickou činnost, kteří neabsolvovali stáž, případně poskytnout další přípravu před vysláním speciálně uzpůsobenou potřebám a konkrétním okolnostem vyslání. Tato příprava i stáž musí splňovat normy a postupy přípravy uvedené v článku 9.
5. Součástí programu odborné přípravy je vyhodnocení připravenosti zájemce o dobrovolnickou činnost k vyslání na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve třetích zemích a schopnost uspokojit místní potřeby. Toto vyhodnocení se provádí ve spolupráci s vysílajícími organizacemi.
6. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme podrobnosti týkající se programu odborné přípravy a postupu pro hodnocení připravenosti zájemců o dobrovolnickou činnost k vyslání. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 13

Databáze humanitárních dobrovolníků EU

1. Zájemci o dobrovolnickou činnost, kteří úspěšně prošli hodnocením uvedeným v čl. 12 odst. 5, jsou považováni za humanitární dobrovolníky EU a jsou způsobilí k vyslání. Jako takoví jsou zařazeni do databáze humanitárních dobrovolníků EU.
2. Komise vytvoří, vede a aktualizuje databázi humanitárních dobrovolníků EU, zejména s ohledem na jejich dostupnost a způsobilost pro možné vyslání, a upraví přístup do databáze a její používání. Zpracování osobních údajů shromážděných pro účely této databáze probíhá případně v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 14

Vyslání humanitárních dobrovolníků EU do třetích zemí

1. Humanitární dobrovolníci EU zařazení do databáze mohou být na podporu a pro doplnění humanitární pomoci ve smyslu v čl. 3 písm. d) vysláni:
  - a) akreditovanými vysílajícími organizacemi do přijímajících organizací ve třetích zemích nebo
  - b) případně Komisí do jejích místních úřadoven, které se věnují humanitární pomoci, za účelem výkonu podpůrných činností.
2. Vyslání reaguje na skutečné potřeby, které na místní úrovni vyjádří přijímající organizace.
3. V případě vyslání podle odst. 1 písm. a) zajistí akreditované vysílající organizace dodržování norem a postupů uvedených v článku 9. Humanitární dobrovolníci EU nejsou vysláni na operace do míst, která jsou dějištěm mezinárodních a vnitrostátních ozbrojených konfliktů.
4. Akreditované vysílající organizace informují příslušné vnitrostátní orgány členských států a dalších zemí zúčastněných podle článku 23 předtím, než je některý z jejich občanů vyslán jako humanitární dobrovolník EU v souladu s normami a postupy uvedenými v článku 9.
5. Konkrétní podmínky týkající se vyslání a úlohy humanitárních dobrovolníků EU jsou po důkladné konzultaci s přijímajícími organizacemi stanoveny ve smlouvě uzavřené mezi vysílající organizací a humanitárními dobrovolníky EU, přičemž mezi tyto podmínky patří práva a povinnosti, doba trvání, místo vyslání a úkoly humanitárního dobrovolníka EU.
6. V případě vyslání podle odst. 1 písm. b) Komise podepíše s humanitárními dobrovolníky EU smlouvu o vyslání dobrovolníka, v níž vymezí konkrétní podmínky vyslání. Smlouvy o vyslání dobrovolníka neudělejí dobrovolníkům práva a povinnosti vyplývající ze služebního řádu úředníků Evropské unie ani z pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, jak jsou stanoveny v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

7. Každému humanitárnímu dobrovolníkovi je přidělen mentor z přijímající organizace, který na něj dohlídí a je mu nápomocen během jeho vyslání.

Článek 15

Budování kapacity přijímajících organizací v oblasti humanitární pomoci

Na základě předchozího posouzení potřeb třetích zemí, které provedou vysílající a přijímající organizace nebo jiní příslušní aktéři, Komise podporuje akce zaměřené na posilování kapacity přijímajících organizací v oblasti humanitární pomoci, s cílem zvýšit místní připravenost a zlepšit schopnost reagovat na humanitární krize a zajistit účinný a udržitelný dopad činnosti humanitárních dobrovolníků EU na místě, včetně:

- a) řízení rizik souvisejících s katastrofami, připravenosti a schopnosti reagovat, coachingu, odborné přípravy v oblasti řízení dobrovolníků a dalších oblastí, které mají význam pro zaměstnance a dobrovolníky z přijímajících organizací;
- b) výměny osvědčených postupů, technické pomoci, programů twinningu a výměny zaměstnanců a dobrovolníků, vytváření sítí a dalších relevantních akcí.

Článek 16

Sítí iniciativy Humanitární dobrovolníci EU

1. Komise vytvoří a spravuje síť iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, která je tvořena:
  - a) zájemci o dobrovolnickou činnost a humanitárními dobrovolníky EU, kteří se účastní nebo účastnili iniciativy;
  - b) vysílajícími a přijímajícími organizacemi;
  - c) zástupci členských států a Evropského parlamentu.
2. Síť iniciativy Humanitární dobrovolníci EU zejména:
  - a) usnadňuje kontakty a slouží jako platforma pro sdílení vědomostí, konzultace a šíření informací, pro výměnu osvědčených postupů a také pro účely posuzování potřeb uvedeného v čl. 21 odst. 3;
  - b) usnadňuje budování partnerství a rozvoj společných projektů týkajících se vysílání osob a činností souvisejících s budováním kapacity, do nichž se zapojují vysílající organizace v celé Unii a přijímající organizace ve třetích zemích;
  - c) poskytuje základ, o němž se opírají akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, s cílem zajistit nepřetržité zlepšování a účinné sledování a hodnocení;
  - d) poskytuje příležitosti pro dobrovolnickou činnost on-line v rámci projektů spojených s iniciativou Humanitární dobrovolníci EU.

Článek 17

Komunikace a zvyšování povědomí

1. Komise podporuje akce zaměřené na informování veřejnosti, komunikaci a zvyšování povědomí s cílem zviditelnit iniciativu Humanitární dobrovolníci EU a propagovat dobrovolnictví v oblasti humanitární pomoci v Unii a jejích členských státech i ve třetích zemích, které mají z akcí v rámci této iniciativy prospěch.
2. Komise vypracuje akční komunikace o cílech, akcích a viditelných výsledcích iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, v němž vymezí činnosti komunikace s veřejností a šíření informací pro veřejnost, zejména vůči budoucím potenciálním zájemcům o dobrovolnickou činnost a příjemcům akcí v rámci této iniciativy. Tento plán komunikace provádějí Komise a příjemci, zejména vysílající a přijímající organizace, a také humanitární dobrovolníci EU.

KAPITOLA III

PROGRAMOVÁNÍ A PŘIDĚLOVÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ

Článek 18

Způsobilé akce

1. Pro finanční pomoc jsou způsobilé akce uvedené v článku 8, včetně opatření nezbytných pro jejich provádění a potřebných opatření zaměřených na posílení koordinace mezi iniciativou Humanitární dobrovolníci EU a jinými relevantními programy na vnitrostátní a mezinárodní úrovni, založených na stávajících osvědčených postupech.
2. Z finanční pomoci uvedené v odstavci 1 lze hradit rovněž výdaje související s přípravou, sledováním, kontrolou, auditem a hodnocením, které jsou nutné k řízení iniciativy Humanitární dobrovolníci EU a k dosahování jejích cílů.
3. Výdaje uvedené v odstavci 2 mohou pokrývat zejména studie, setkání odborníků, informační a komunikační akce uvedené v článku 17 včetně společné komunikace politických priorit Unie navenek, pokud tyto činnosti souvisejí s cíli iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, výdaje spojené s informačními sítěmi zaměřenými na zpracování a výměnu informací (včetně jejich propojování se stávajícími nebo budoucími systémy určenými k podpoře výměny údajů napříč odvětvími a souvisejících zařízení), jakož i veškeré výdaje na technickou a administrativní pomoc, které vznikly Komisi.

Článek 19

Příjemci finanční pomoci

Na základě tohoto nařízení lze poskytovat finanční pomoc fyzickým osobám a právnickým osobám, jež se řídí veřejným i soukromým právem, které se pak považují za příjemce finanční pomoci ve smyslu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 20

Finanční krytí

1. Finanční krytí pro provádění tohoto nařízení v období od 1. ledna 2014 až 31. prosince 2020 činí 147 936 000 EUR v běžných cenách. Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce. V případě potřeby by mohly být k pokrytí obdobných výdajů zahrnuty prostředky na platby i do rozpočtu na období po roce 2020, aby bylo možné řídit platby na opatření, jež nebudou dokončena do 31. prosince 2020.
2. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 se rozdělí v období 2014–2020 v souladu s operativními cíli, tematickými prioritami a procentními podíly uvedenými v příloze.
3. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 za účelem změny priority a úpravy jednotlivých číselných údajů uvedených v příloze o více než 10 a nejvýše o 20 procentních bodů. Takovéto úpravy se provedou pouze na základě výsledků přezkumu tematických priorit a procentních podílů stanovených v příloze, který provede Komise s ohledem na výsledek průběžného hodnocení uvedeného v čl. 27 odst. 4 písm. b), přičemž tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 30. června 2018.
4. V závažných a naléhavých případech, kdy je nutné provést revizi rozpočtových zdrojů vyčleněných na podporu krizových opatření v rámci reakce na mimořádné situace, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci, aby mohla upravit jednotlivé číselné údaje uvedené v příloze o více než 10 a nejvýše o 20 procentních bodů, a to v rámci dostupných rozpočtových prostředků a v souladu s postupem stanoveným v článku 25.

Článek 21

Druhy finančních opatření a prováděcí postupy

1. Komise provádí finanční pomoc Unie v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Finanční pomoc poskytovaná podle tohoto nařízení může mít jakoukoli z forem stanovených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Za účelem provádění tohoto nařízení Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme roční pracovní program iniciativy Humanitární dobrovolníci EU. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2. Roční pracovní program stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provádění a výši souvisejících celkových výdajů. Roční pracovní program obsahuje také popis financovaných akcí, částku přidělenou na každou akci, přičemž se případně zohledňují vyhodnocené potřeby, a orientační harmonogram provádění. U grantů roční pracovní program zahrnuje priority, základní hodnotící kritéria a maximální míru spolufinancování. Roční pracovní program stanoví rovněž účast třetích zemí za podmínek uvedených v článku 23.

Článek 22

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU finanční zájmy Unie chráněny preventivními opatřeními proti podvodům, korupci a jinému protiprávnímu jednání účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU obdrželi finanční prostředky Unie.
3. Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) se povoluje provádět kontroly a inspekce na místě u hospodářských subjektů, jichž se toto financování přímo nebo nepřímo týká, postupy stanovenými v nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanými v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, grantové dohody, rozhodnutí o grantu a smlouvy vyplývající z provádění tohoto nařízení Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů, kontrol a inspekci na místě výslovně zmocňovat, a to při náležitém dodržení všech příslušných procesních záruk.

KAPITOLA IV

SPOLUPRÁCE S DALŠÍMI ZEMĚMI

Článek 23

Spolupráce s dalšími zeměmi

1. Do iniciativy Humanitární dobrovolníci EU se mohou zapojit:
  - a) občané a vysílající organizace z přístupujících zemí, kandidátských zemí, potenciálních kandidátů a partnerských zemí v rámci evropské politiky sousedství, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie, jež jsou stanoveny v příslušných rámcových dohodách a rozhodnutích rad přidružení, nebo podobnými ujednáními;
  - b) občané a vysílající organizace ze zemí Evropského sdružení volného obchodu, které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP;
  - c) občané a vysílající organizace z ostatních evropských zemí, s výhradou uzavření dvoustranných dohod s těmito zeměmi.
2. Zúčastnění dobrovolníci a organizace provádějící akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU ze spolupracujících zemí rovněž dodržují obecné zásady uvedené v článku 4.
3. Spolupráce se zúčastněnými zeměmi uvedenými v odstavci 1 je v příslušných případech založena na dodatečných rozpočtových prostředcích poskytnutých zúčastněnými zeměmi v souladu s postupy, které byly s těmito zeměmi dohodnuty.

KAPITOLA V

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ

Článek 24

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 20 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu sedmi let od 25. dubna 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 20 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 2 a čl. 20 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 25

Postup pro naléhavé případy

1. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech vstupují akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 24 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 17 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavce, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

SLEDOVÁNÍ A HODNOCENÍ

Článek 27

Sledování a hodnocení

1. Akce v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU, na něž je poskytována finanční pomoc, podléhají pravidelnému dohledu, s cílem sledovat jejich provádění, a pravidelnému hodnocení vnějšími hodnotiteli, aby byla posouzena jejich účelnost, účinnost a jejich dopad vzhledem k cílům iniciativy Humanitární dobrovolníci EU. Dohled a hodnocení zahrnují vypracování zpráv uvedených v odstavci 4 a další činnosti týkající se konkrétních aspektů tohoto nařízení, které mohou být zahájeny kdykoli během jeho provádění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Organizace, které vysílají humanitární dobrovolníky EU mimo Unii, nesou odpovědnost za kontrolu jejich činnosti a předkládají Komisi pravidelně zprávy o sledování, přičemž jednotlivým dobrovolníkům zaručí veškerá práva související s ochranou osobních údajů.
3. Při hodnocení se používají stávající normy pro hodnocení, včetně těch, které vypracoval Výbor pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, s cílem zjistit dlouhodobý dopad iniciativy Humanitární dobrovolníci EU na humanitární pomoc. Ve fázi hodnocení zajistí Komise pravidelné konzultace všech příslušných zúčastněných stran, včetně dobrovolníků, vysílajících a přijímajících organizací, místních komunit, jimž je pomoc určena, humanitárních organizací a pracovníků v terénu. Výsledky hodnocení budou využity při úpravách podoby programu a přidělování zdrojů.
4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě:
  - a) výroční zprávy, které zkoumají pokrok dosažený při provádění tohoto nařízení, včetně jeho účinků, a které se pokud možno zabývají nejdůležitějšími výsledky;
  - b) do 31. prosince 2017 průběžnou hodnotící zprávu o dosažených výsledcích a kvalitativních a kvantitativních aspektech provádění tohoto nařízení, včetně dopadu iniciativy Humanitární dobrovolníci EU v humanitární oblasti a hodnocení nákladové efektivity tohoto programu během prvních tří let jeho provádění;
  - c) do 31. prosince 2018 sdělení o pokračujícím provádění tohoto nařízení založené na průběžné hodnotící zprávě uvedené v písmenu b) tohoto odstavce;
  - d) do 31. prosince 2021 zprávu o hodnocení *ex post* za sedmileté finanční období provádění.
5. Komise do 1. září 2019 přezkoumá opatření stanovená tímto nařízením a na základě závěrů průběžné hodnotící zprávy uvedené v odst. 4 písm. b) tohoto článku případně spolu s tímto přezkumem předloží legislativní návrh pozměňující toto nařízení.
6. Komise rovněž o činnostech v rámci iniciativy Humanitární dobrovolníci EU pravidelně informuje Evropskou službu pro vnější činnost podle příslušných pracovních ujednání.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

OPERATIVNÍ CÍLE, TEMATICKÉ PRIORITY A PROCENTNÍ PODÍLY PRO PŘIDĚLOVÁNÍ FINANČNÍHO KRYTÍ PŘI PROVÁDĚNÍ TOHOTO NAŘÍZENÍ*Tematická priorita 1***Vysílání humanitárních dobrovolníků EU na podporu a pro doplnění humanitární pomoci**

Tato tematická priorita uskutečňuje operativní cíl podle čl. 7 odst. 1 písm. a) (Přispívat ke zvýšení a zlepšení schopnosti Unie poskytovat humanitární pomoc):

- posilování odolnosti a řízení rizik souvisejících s katastrofami ve zranitelných, nestabilních nebo katastrofami zasažených zemích a u opomíjených krizí, včetně zvyšování kapacity prostřednictvím humanitárních dobrovolníků EU a opatření v následujících fázích cyklu zvládnutí katastrof: prevence katastrof, připravenost, snižování rizika katastrof a překonávání následků přírodou i člověkem způsobených katastrof: 31 % ± 10 procentních bodů,
- podpora opatření v reakci na mimořádné situace, včetně zvyšování kapacity prostřednictvím humanitárních dobrovolníků EU a činností v oblastech logistiky a dopravy, koordinace, řízení projektů, financí a správy, komunikace a zastupování: 10 % ± 8 procentních bodů.

*Tematická priorita 2***Budování kapacity humanitárních dobrovolníků EU a provádějících organizací: 55 % ± 10 procentních bodů**

Tato tematická priorita uskutečňuje operativní cíl podle čl. 7 odst. 1 písm. b) (Zlepšovat dovednosti, znalosti a schopnosti dobrovolníků v oblasti humanitární pomoci a zásady a podmínky jejich působení), čl. 7 odst. 1 písm. c) (Budovat kapacitu přijímajících organizací a podporovat dobrovolnictví ve třetích zemích) a čl. 7 odst. 1 písm. e) (Zvyšovat soudržnost a soulad dobrovolnictví v členských státech s cílem zlepšit možnosti občanů Unie účastnit se činností a operací humanitární pomoci):

- odborná příprava a stáže pro zájemce o dobrovolnickou činnost,
- budování kapacity přijímajících organizací v oblasti humanitární pomoci, včetně podpory získání akreditace,
- akreditace/technická pomoc pro vysílající organizace.

*Tematická priorita 3***Podpůrná opatření: 4 % ± 2 procentní body**

Tato tematická priorita uskutečňuje operativní cíl podle čl. 7 odst. 1 písm. d) (Šířit zásady humanitární pomoci Unie dohodnuté v Evropském konsensu o humanitární pomoci).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 376/2014**ze dne 3. dubna 2014****o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 a zrušení směrnic Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V Unii by měla být zajištěna všeobecně vysoká úroveň bezpečnosti civilního letectví a mělo by být vyvinuto veškeré úsilí ke snížení počtu nehod a incidentů s cílem zajistit důvěru veřejnosti v leteckou dopravu.
- (2) Počet smrtelných nehod v civilním letectví zůstal v posledním desetiletí prakticky nezměněn. Nicméně existují obavy, že se v příštích desetiletích počty nehod zvýší v důsledku nárůstu letecké dopravy a zvyšující se technické složitosti letadel.
- (3) Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ⁽³⁾ je předcházet nehodám usnadněním provádění rychlých a vysoce kvalitních šetření. Toto nařízení by do postupu šetření nehod a incidentů vedených vnitrostátními orgány pro šetření podle definice v nařízení (EU) č. 996/2010 nemělo zasahovat. V případě nehody či vážného incidentu se na oznámení události vztahuje nařízení (EU) č. 996/2010.
- (4) Stávající legislativní akty Unie, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ⁽⁴⁾ a prováděcí nařízení k němu, stanoví pro určité organizace povinnosti zavést systémy hlášení událostí v rámci jejich systémů řízení bezpečnosti. Dodržování nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcích nařízení k němu by nemělo zbavovat organizace povinnosti dodržovat toto nařízení. Stejně tak by dodržování tohoto nařízení nemělo zbavovat organizace povinnosti dodržovat nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcí nařízení k němu. To by však nemělo vést ke zřízení dvou paralelních systémů hlášení a nařízení (ES) č. 216/2008, jeho prováděcí nařízení a toto nařízení by se měly vzájemně doplňovat.
- (5) Z dosavadních zkušeností vyplývá, že v mnoha případech již před samotnou nehodou poukazuje na existenci bezpečnostních hrozeb řada událostí a jiných nedostatků. Bezpečnostní informace tak představují důležitý zdroj pro odhalování aktuálních nebo potenciálních bezpečnostních hrozeb. Ačkoli schopnost poučit se z nehody má zásadní význam, u čistě reaktivních systémů se ukázaly jejich meze, pokud jde o další zlepšování. Tyto reaktivní

⁽¹⁾ Úř. věst. C 198, 10.7.2013, s. 73.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 35).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES (Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1).

systemy by tak měly být za účelem účinného zvýšení bezpečnosti civilního letectví doplněny systémy proaktivními, které využívají jiné typy bezpečnostních informací. Unie, její členské státy, Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) a organizace by měly přispívat ke zvýšení bezpečnosti civilního letectví zavedením proaktivnějších a empiricky důkladněji podložených bezpečnostních mechanismů zaměřených na předcházení vzniku nehod na základě analýzy všech relevantních bezpečnostních informací, včetně informací o událostech v civilním letectví.

- (6) S cílem zvýšit bezpečnost civilního letectví by měly být hlášeny, shromažďovány, ukládány, chráněny, vyměňovány, šířeny a analyzovány příslušné informace týkající se bezpečnosti civilního letectví, a na základě získaných informací by měla být přijímána vhodná bezpečnostní opatření. Tento proaktivní a empiricky podložený přístup by měly provádět příslušné orgány pro bezpečnost letectví členských států, organizace v rámci svých systémů řízení bezpečnosti a agentura.
- (7) Povinnosti organizací týkající se hlášení událostí by měly být přiměřené velikosti dotčené organizace a rozsahu její činnosti. Proto by mohly mít zejména menší organizace možnost rozhodnout o spojení či sloučení funkcí určitých pracovníků v rámci organizace souvisejících s hlášením událostí, o sdílení úkolů hlášení událostí s dalšími organizacemi stejné povahy či o tom, zda budou moci shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzy a uchování údajů o událostech externě zajišťovat specializované subjekty schválené příslušnými orgány členských států. Takové subjekty by měly dodržovat zásady ochrany a důvěrnosti stanovené tímto nařízením. Organizace využívající outsourcing by si měla nad úkoly zajišťovanými externími subjekty zachovat patřičnou kontrolu a měla by za uplatňování požadavků podle tohoto nařízení nést konečnou odpovědnost.
- (8) Je třeba zajistit, aby události, které pro bezpečnost letectví představují významné riziko, byly hlášeny přímými účastníky z řad pracovníků v letectví. Systémy povinného podávání hlášení by měly být doplněny systémy dobrovolného podávání hlášení, přičemž oba typy systémů by měly jednotlivcům umožňovat hlášení informací o událostech souvisejících s bezpečností letectví. Systémy povinného i dobrovolného podávání hlášení by měly být zřízeny v rámci organizací, agentury a příslušných orgánů členských států. Shromážděné informace by měly být předány orgánu odpovědnému za příslušné sledování za účelem zvýšení bezpečnosti letectví. Tyto události s možným dopadem na bezpečnost by měly organizace analyzovat, a to s cílem identifikovat související bezpečnostní hrozby a v případě potřeby přijmout vhodná nápravná nebo preventivní opatření. Organizace by měly zaslat příslušnému orgánu členského státu nebo agentuře předběžné výsledky svých analýz a také konečné analýzy, pokud jsou v nich identifikována skutečná nebo potenciální rizika pro bezpečnost letectví. Příslušné orgány členských států a agentura by měly zavést podobné postupy pro události, o nichž byly informovány přímo, a měly by odpovídajícím způsobem sledovat hodnocení prováděná organizacemi, jakož i případná preventivní či nápravná opatření přijatá těmito organizacemi.
- (9) Osoby pracující nebo jinak činné v oblasti civilního letectví jsou svědky událostí, jež mají význam pro předcházení nehodám. Měly by mít proto k dispozici nástroje, které by jim umožnily tyto události hlásit, a současně by jim měla být zajištěna ochrana. Aby byli zaměstnanci k hlášením motivováni a aby mohli lépe docenit pozitivní dopad hlášení událostí na bezpečnost letectví, měli by být pravidelně informováni o opatřeních přijímaných v rámci systémů podávání hlášení událostí.
- (10) Hrozby a rizika spojená se složitými motorovými letadly se velmi liší od hrozeb a rizik spojených s jinými typy motorových letadel. Proto by se toto nařízení mělo sice vztahovat na celé odvětví letectví, avšak povinnosti z něj vyplývající by měly být přiměřené oblasti činnosti a složitosti různých typů letadel. Proto by se na informace o událostech týkající se jiných než složitých motorových letadel měly vztahovat zjednodušené oznamovací povinnosti, které jsou pro toto odvětví letectví vhodnější.
- (11) K zachycení doplňujících informací, které by mohly přispět ke zvýšení bezpečnosti letectví, by kromě systémů požadovaných tímto nařízením měl být podporován rozvoj dalších prostředků pro shromažďování bezpečnostních informací. Pokud již organizace mají zavedeny řádně fungující systémy shromažďování bezpečnostních informací, mělo by jim být umožněno je i nadále používat souběžně se systémy, jež mají být vytvořeny pro účely tohoto nařízení.
- (12) Orgány pro šetření a jakýkoli subjekt pověřený řízením bezpečnosti civilního letectví v rámci Unie by měly získat úplný přístup ke shromážděným údajům o událostech nebo k hlášením o událostech uchovávaným jejich členskými státy, aby mohly rozhodnout, které události vyžadují šetření, vyvozovat bezpečnostní ponaučení v zájmu bezpečnosti letectví a plnit své povinnosti dohledu.
- (13) Je zásadní mít k dispozici velmi kvalitní a úplné údaje, jelikož analýzy a trendy vycházející z nepřesných údajů mohou mít za následek zavádějící výsledky a mohou vést k tomu, že se úsilí soustřeďuje na nevhodné oblasti. Kromě toho mohou takové nepřesné údaje vést ke ztrátě důvěry v informace pocházející ze systémů hlášení událostí. Za účelem zajištění kvality hlášení o událostech a podpory jejich úplnosti by měla hlášení obsahovat určité minimální informace, které se mohou v závislosti na kategorii události lišit. Kromě toho by měly být

zavedeny postupy pro kontrolu kvality informací a pro předcházení nekonzistentnosti mezi hlášením o události a údaji o události, které byly předběžně získány. Rovněž by měly být za podpory Komise vytvořeny náležité pokyny, zejména v zájmu zajištění kvality údajů a v zájmu podpory jejich úplnosti, jakož i pro účely konzistentního a jednotného začleňování údajů do databází. Měly by být také pořádány semináře, organizované zejména Komisí, poskytující nezbytnou podporu.

- (14) Komise by měla vypracovat společný evropský systém klasifikace rizik zajišťující podporu při identifikaci nezbytných okamžitých opatření v reakci na jednotlivé události s vysokým bezpečnostním rizikem. Tento systém by měl rovněž umožnit identifikaci hlavních rizikových oblastí na základě analýzy souhrnných informací. Tento systém by měl napomoci příslušným subjektům při hodnocení událostí a při rozhodování o tom, kam nejlépe zaměřit své úsilí. Společný evropský systém klasifikace rizik by měl usnadnit integrovaný a harmonizovaný přístup k řízení rizik v celém evropském leteckém systému, a umožnit tak organizacím, členským státům, Komisi a agentuře, aby se zaměřily na úsilí o zlepšení bezpečnosti harmonizovaným způsobem.
- (15) Evropský systém klasifikace rizik by měl rovněž umožnit identifikaci hlavních rizikových oblastí v Unii na základě analýzy souhrnných informací z evropské perspektivy a podporovat činnosti Evropského programu pro bezpečnost letectví a Evropského plánu bezpečnosti letectví. K zajištění konzistentní a jednotné klasifikace rizik v členských státech by měla být zajištěna náležitá podpora ze strany Komise.
- (16) Za účelem usnadnění výměny informací by se měla hlášení o událostech uchovávat v databázích kompatibilních se systémem Evropského koordinačního centra pro systémy hlášení leteckých událostí (ECCAIRS) (software, který využívají všechny členské státy a evropská centrální evidence k uchovávání hlášení o událostech) a s taxonomií ADREP (taxonomie Mezinárodní organizace pro civilní letectví (dále jen „ICAO“), rovněž využívaná pro software ECCAIRS). Agentura a Komise by měly poskytovat technickou podporu umožňující interoperabilitu systémů.
- (17) Organizace by měly v jedné nebo více databázích uchovávat hlášení o událostech vyplývající z údajů o událostech shromážděných v rámci systémů povinných a podle okolností i dobrovolných hlášení událostí. Míra komplexnosti databáze by měla být přiměřená velikosti dotčené organizace nebo jejímu významu, pokud jde o cíle tohoto nařízení, a měla by obsahovat alespoň soubor údajů obsahující společná povinná datová pole a podle okolností i specifická datová pole.
- (18) Pokud je událostí dotčeno letadlo registrované v některém členském státě nebo provozované organizací usazenou v některém členském státě, měla by být tato událost hlášena i v případě, že k ní došlo mimo území uvedeného členského státu.
- (19) Informace o událostech by měly být v rámci Unie vyměňovány s cílem zlepšit zjišťování skutečných nebo potenciálních hrozeb. Tato výměna informací by měla členským státům rovněž umožnit přístup ke všem informacím o událostech, k nimž došlo na jejich území nebo v jejich vzdušném prostoru, ale které jsou hlášeny jinému členskému státu. Měla by agentuře rovněž umožnit získat přesné informace o událostech a přístup ke všem hlášením o událostech shromážděným v Unii, aby mohla v případě nutnosti přijmout nápravná opatření proti riziku zjištěnému v Unii. Tato výměna informací by měla příslušným orgánům členských států umožnit získávat přesné informace o událostech v jejich vzdušném prostoru a v případě nutnosti přijmout nápravná opatření proti riziku zjištěnému na jejich území.
- (20) Cílem výměny informací o událostech by především mělo být předcházení leteckým nehodám a incidentům. Tato výměna by neměla sloužit k určení viny nebo odpovědnosti ani ke stanovení referenčních hodnot, pokud jde o úroveň bezpečnosti.
- (21) Neefektivněji lze výměnu velkého množství bezpečnostních informací mezi všemi členskými státy, Komisí a agenturou zajistit prostřednictvím evropské centrální evidence, budou-li k ní mít členské státy, Komise a agentura plný přístup.
- (22) Veškeré informace související s bezpečností, které pocházejí z hlášení o událostech shromážděných v Unii, by měly být do evropské centrální evidence předávány včas. To by se mělo týkat shromažďování informací o incidentech, ale také informací o nehodách a vážných incidentech vyšetřovaných podle nařízení (EU) č. 996/2010.
- (23) Toto nařízení by se mělo vztahovat na informace o událostech uložené v databázích organizací, členských států nebo agentury.

- (24) Veškeré informace týkající se bezpečnosti obsažené v evropské centrální evidenci by měly být plně dostupné subjektům, které jsou pověřeny řízením bezpečnosti civilního letectví v rámci Unie, včetně agentury, a orgánům příslušným pro vyšetřování nehod a incidentů v Unii.
- (25) Zúčastněné osoby by měly mít možnost požádat o přístup k určitým informacím obsaženým v evropské centrální evidenci za předpokladu, že dodrží předpisy týkající se ochrany důvěrnosti těchto informací a anonymity osob, jichž se hlášení týká.
- (26) Jelikož jsou vnitrostátní kontaktní místa nejlépe obeznámena se zúčastněnými osobami, jež jsou usazeny v daném členském státě, mělo by se každé vnitrostátní kontaktní místo zabývat žádostmi od zúčastněných osob usazených na území tohoto členského státu. Komise by se měla zabývat žádostmi od zúčastněných osob ze třetích zemí a od mezinárodních organizací.
- (27) Informace obsažené v hlášení o události by měly být analyzovány a měla by být identifikována bezpečnostní rizika. Následně by měla být identifikována případná vhodná opatření na zvýšení bezpečnosti letectví, která by měla být včas provedena. Informace o analýze a návazných opatřeních ve vztahu k událostem by měly být šířeny v rámci organizací, příslušných orgánů členských států a agentury, jelikož poskytování zpětné vazby k nahlášeným událostem motivuje jednotlivce k tomu, aby události hlásili. Informace o analýze a návazných opatřeních ve vztahu k událostem by měly být v příslušných případech pokud možno sdělovány rovněž jednotlivcům, kteří události přímo hlásili příslušným orgánům členských států a agentuře. Tato zpětná vazba by měla být v souladu s předpisy o ochraně důvěrnosti a totožnosti osob podávajících hlášení a osob uvedených v hlášení o události podle tohoto nařízení.
- (28) Cílem tohoto nařízení by mělo být napomáhat členským státům, agentuře a organizacím při řízení rizik v oblasti bezpečnosti letectví. Pro systémy řízení bezpečnosti v rámci organizací jsou doplněním systémy řízení bezpečnosti členských států a agentury. Zatímco organizace se zaměřují na řízení bezpečnostních rizik souvisejících s jejich konkrétní činností, příslušné orgány členských států a agentura řídí bezpečnostní rizika pro systémy letectví členských států jako celku a celé Unie, přičemž se v každém dotčeném členském státě nebo na úrovni Unie zabývají společnými riziky v oblasti letecké bezpečnosti. Povinnosti agentury a příslušných orgánů členských států by neměly zbavit organizace jejich přímých povinností týkajících se řízení bezpečnosti přímo související s produkty a službami, které poskytují. Za tímto účelem by organizace měly shromažďovat a analyzovat informace o událostech, aby mohly identifikovat a omezovat hrozby související s jejich činností. Rovněž by měly hodnotit související bezpečnostní rizika a vyčlenit zdroje pro přijetí rychlých a vhodných opatření na snížení rizika. Celý proces by měl být sledován příslušným orgánem, který by měl v případě potřeby vyžadovat přijetí dalších opatření, aby bylo zajištěno řádné vyřešení bezpečnostních nedostatků. Příslušné orgány členských států a agentury by měly současně doplňovat systémy řízení bezpečnosti organizací na úrovni členských států a na celoevropské úrovni.
- (29) Členské státy by při určování opatření, která mají být zahrnuta do jejich státního programu pro bezpečnost a státního plánu bezpečnosti, a s cílem zajistit, aby tato opatření byla empiricky podložená, měly využívat informace získané z hlášení o událostech a z jejich analýz. Bezpečnostní programy a bezpečnostní plány členských států jsou na evropské úrovni doplněny Evropským programem pro bezpečnost letectví a Evropským plánem bezpečnosti letectví.
- (30) Jelikož cíle zvýšení bezpečnosti civilního letectví nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože systémy hlášení, které provozují členské státy izolovaně, jsou méně efektivní než koordinovaná síť s výměnou informací umožňující identifikaci možných bezpečnostních problémů a hlavních rizikových oblastí na úrovni Unie, měla by být analýza na vnitrostátní úrovni doplněna o analýzu a návazná opatření na úrovni Unie, aby bylo zajištěno lepší předcházení leteckým nehodám a incidentům. Tento úkol by na úrovni Unie měla provádět síť analytiků bezpečnosti letectví za koordinace s agenturou a Komisí. Síť analytiků bezpečnosti letectví by měla být oprávněna konsensuálně rozhodnout, že na svá zasedání přizve pozorovatele, včetně zaměstnanců z oboru či zástupců podniků.
- (31) Evropský program pro bezpečnost letectví a Evropský plán bezpečnosti letectví by měly činnost sítě analytiků bezpečnosti letectví využívat zejména k určení toho, které opatření je potřeba na úrovni Unie provést, a to na základě podložených faktů.
- (32) Veřejnosti by měly být poskytnuty obecné souhrnné informace o úrovni bezpečnosti letectví v členských státech a v Unii. Mělo by se jednat především o informace o trendech a analýzách vyplývajících ze zkušeností při uplatňování tohoto nařízení v členských státech, jakož i o souhrnné informace o obsahu evropské centrální evidence. Tyto informace o úrovni bezpečnosti lze poskytovat formou zveřejnění trendů, pokud jde o ukazatele výkonnosti v oblasti bezpečnosti (SPI).

- (33) Systém bezpečnosti civilního letectví je založen na zpětné vazbě a poučení z nehod a incidentů. Hlášení událostí a využití informací o událostech ke zvýšení bezpečnosti závisí na vztahu důvěry mezi osobou podávající hlášení a subjektem odpovědným za shromažďování a hodnocení těchto informací. To vyžaduje přísné uplatňování pravidel o ochraně důvěrnosti. Důvodem ochrany bezpečnostních informací před nepatřičným použitím a omezeného přístupu k evropské centrální evidenci pouze zúčastněným osobám, které se účastní zvyšování bezpečnosti civilního letectví, je zajistit trvalou dostupnost bezpečnostních informací, aby mohla být přijímána vhodná a včasná preventivní opatření a zvyšována bezpečnost letectví. V této souvislosti by citlivé bezpečnostní informace měly být vhodně chráněny a při jejich shromažďování by měla být chráněna jejich důvěrnost a jejich zdroje a zajištěna důvěra osob pracujících v civilním letectví v systému podávání hlášení událostí. Měla by být přijata vhodná opatření zajišťující, aby byla chráněna důvěrnost informací shromážděných prostřednictvím systémů hlášení událostí a aby byl omezen přístup k evropské centrální evidenci. Vnitrostátní pravidla týkající se volného přístupu k informacím by měla zohledňovat nezbytnou ochranu důvěrnosti těchto informací. Shromážděné informace by měly být přiměřeným způsobem chráněny před neoprávněným použitím či zveřejněním. Měly by být používány výlučně za účelem zachování nebo zvýšení bezpečnosti letectví a neměly by být použity k určení viny či odpovědnosti.
- (34) S cílem zajistit důvěru zaměstnanců či najatého personálu v systém podávání hlášení událostí organizace by informace vyplývající z hlášení o události měly být odpovídajícím způsobem chráněny a neměly by být používány pro jiné účely, než je zachování nebo zvýšení bezpečnosti letectví. K dosažení tohoto cíle by měly přispět zejména interní pravidla „spravedlivého posouzení“ přijaté organizacemi podle tohoto nařízení. Dalším účinným způsobem dosažení tohoto cíle může být omezení předávání osobních údajů či informací umožňujících zjištění totožnosti osoby podávající hlášení o události či jiných osob uvedených v hlášení o události tím, že budou odděleny útvary zpracovávající hlášení o událostech a jiné části organizace.
- (35) Osoba podávající hlášení podle tohoto nařízení nebo osoba, která je v hlášení o události uvedena, by měla být řádně chráněna. V této souvislosti by hlášení o událostech měla být anonymizována a osobní údaje o osobách podávajících hlášení a o osobách, které jsou v hlášení o události uvedeny, by neměly být ukládány do databází.
- (36) Systém civilního letectví by měl rovněž podporovat „kulturu bezpečnosti“ usnadňující spontánní hlášení událostí, a prosazovat tak zásadu „spravedlivého posouzení“. Zásada „spravedlivého posouzení“ tvoří základní prvek širší „kultury bezpečnosti“, která je základem stabilního systému řízení bezpečnosti. Prostředí podporující zásady „kultury bezpečnosti“ by nemělo bránit přijetí opatření nezbytných pro zachování nebo zvýšení úrovně bezpečnosti letectví.
- (37) Zásada „spravedlivého posouzení“ by měla dotčené osoby povzbuzovat, aby hlásily informace související s bezpečností. Neměla by je však zprošťovat jejich běžné odpovědnosti. V této souvislosti by zaměstnanci a najatý personál neměli být žádným způsobem postihováni na základě informací, které poskytli podle tohoto nařízení, kromě případů úmyslného pochybení nebo případů, kdy dojde ke zjevnému, zásadnímu a závažnému přehlížení očividného rizika a k závažnému nesplnění profesní povinnosti věnovat situaci takovou péči, jíž je za daných okolností zjevně zapotřebí, což způsobí předvídatelnou škodu na zdraví či na majetku nebo závažným způsobem sníží úroveň bezpečnosti letectví.
- (38) S cílem podpořit častější hlášení událostí by bylo vhodné chránit nejen osoby podávající hlášení, ale i osoby uvedené v dotčeném hlášení. Tato ochrana by však neměla zbavit tyto osoby jejich ohlašovací povinnosti podle tohoto nařízení. Zejména v případě, kdy je osoba uvedena v hlášení o události a sama má povinnost tutéž událost ohlásit, a záměrně tak neučiní, by měla této ochrany pozbýt a měly by jí být při uplatňování tohoto nařízení uloženy sankce.
- (39) Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní právo a řádný výkon spravedlnosti, je důležité jasně stanovit míru, do jaké jsou osoba podávající hlášení události a další osoby uvedené v hlášení o události chráněny před újmou nebo stíháním.
- (40) Za účelem posílení důvěry osob v daný systém by zpracování hlášení o událostech mělo být upraveno tak, aby byla odpovídajícím způsobem chráněna důvěrná povaha totožnosti osoby podávající hlášení a dalších osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“. Cílem by mělo být v maximální míře umožnit zřízení nezávislého systému zpracování informací o událostech.

- (41) Významnou úlohu při identifikaci bezpečnostních hrozeb a bezpečnostních nedostatků plní zaměstnanci organizací, příslušných orgánů členských států a agentury, kteří jsou zapojeni do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech. Ze zkušeností vyplývá, že při analýze událostí se znalostí okolností známých v návaznosti na určitou nehodu vede analýza k identifikaci rizik a nedostatků, jež by jinak nemusely být odhaleny. Je proto možné, že by osoby zapojené do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech mohly mít obavy z potenciálních důsledků v podobě stíhání soudními orgány. Aniž je dotčeno vnitrostátní trestní právo a řádný výkon spravedlnosti, měly by se členské státy zdržet zahájení řízení vůči osobám, jež jsou v rámci příslušných orgánů členských států zapojeny do hodnocení, zpracování nebo analýzy informací o událostech, pokud jde o rozhodnutí přijatá těmito osobami v rámci jejich pracovních povinností, která se později při zpětném zkoumání ukázala jako chybná či neúčinná, avšak která v okamžiku přijetí a s ohledem na informace v té době dostupné byla přiměřená a adekvátní.
- (42) Zaměstnanci a najatý personál by měli mít možnost hlásit porušení zásad, které vymezují jejich ochranu, stanovených tímto nařízením a za hlášení takovýchto porušení by neměli být trestáni. Členské státy by měly definovat důsledky pro ty, kdo poruší zásady ochrany osoby podávající hlášení a dalších osob uvedených v hlášení o události, a měly by podle okolností přijmout nápravná opatření nebo sankce.
- (43) Je možné, že osoby budou od hlášení událostí odrazovány obavami z výpovědi ve vlastní neprospěch a z potenciálních důsledků v podobě stíhání soudními orgány. Cílů tohoto nařízení lze dosáhnout bez nepatřičného narušení systémů spravedlnosti členských států. Proto je vhodné stanovit, aby neúmyslné či nedbalostní porušení právních předpisů, na něž jsou orgány členských států upozorněny výhradně v důsledku hlášení podle tohoto nařízení, nevedlo k disciplinárnímu, správnímu ani soudnímu řízení, pokud příslušná vnitrostátní pravidla trestního práva nestanoví jinak. Právo třetích osob dát podnět k občanskoprávnímu řízení by však tímto zákazem nemělo být dotčeno a mělo by se řídit výhradně vnitrostátními právními předpisy.
- (44) S ohledem na budování prostředí „spravedlivého posouzení“ by členské státy měly mít i nadále možnost rozšířit zákaz použití hlášení o události jakožto důkazu proti osobám podávajícím hlášení ze správního a disciplinárního řízení i na řízení občanskoprávní či trestní.
- (45) Dále by měla být posílena spolupráce mezi orgány pro provozní bezpečnost a justičními orgány, jež by měla být formalizována prostřednictvím předem uzavřených ujednání, která by měla respektovat vyváženost různých dotčených veřejných zájmů a která by zejména měla upravovat přístup k hlášením o událostech uloženým ve vnitrostátních databázích a využití těchto hlášení.
- (46) Aby bylo možné podporovat větší odpovědnost svěřenou agentuře tímto nařízením, měly by jí být přiděleny dostatečné zdroje, aby byla schopna plnit dodatečné úkoly, jež jí jsou svěřeny.
- (47) Za účelem doplnění nebo pozměnění tohoto nařízení by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (48) Při uplatňování tohoto nařízení by Komise měla konzultovat agenturu a síť analytiků bezpečnosti letectví uvedených v tomto nařízení.
- (49) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (50) Při uplatňování tohoto nařízení by měla být plně respektována pravidla pro zpracování údajů a ochranu fyzických osob stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾. Při uplatňování tohoto nařízení by měla být plně respektována pravidla pro přístup

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

k údajům stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, kromě případů, kdy se jedná o šíření údajů a informací obsažených v evropské centrální evidenci, které jsou chráněny podle přísnějších pravidel stanovených v tomto nařízení.

- (51) Zejména by měly být uplatněny sankce vůči osobě, která v rozporu s tímto nařízením zneužije informace chráněné tímto nařízením, postihne osobu podávající hlášení nebo další osoby v hlášení o události uvedené s výjimkou případů stanovených tímto nařízením, nevytvoří prostředí vhodné k tomu, aby bylo umožněno shromažďování údajů o událostech, neanalyzuje shromážděné informace, nejedná s cílem řešit zjištěné reálné nebo potenciální bezpečnostní nedostatky nebo nesdílí informace shromážděné při uplatňování tohoto nařízení.
- (52) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společných pravidel v oblasti hlášení událostí v civilním letectví, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu jeho celoevropské působnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality podle uvedeného článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (53) Nařízení (EU) č. 996/2010 by proto mělo být změněno.
- (54) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES⁽²⁾, nařízení Komise (ES) č. 1321/2007⁽³⁾ a nařízení Komise (ES) č. 1330/2007⁽⁴⁾ by proto měly být zrušeny.
- (55) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a dne 10. dubna 2013 vydal stanovisko k aspektům tohoto nařízení, jež se týkají ochrany údajů⁽⁵⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle

1. Cílem tohoto nařízení je zvýšení bezpečnosti letectví zajištěním toho, aby byly příslušné informace týkající se bezpečnosti civilního letectví hlášeny, shromažďovány, ukládány, chráněny, vyměňovány, rozšiřovány a analyzovány.

Toto nařízení zajišťuje:

- a) aby byla ve vhodných případech včas na základě analýzy získaných informací přijímána bezpečnostní opatření;
- b) byly neustále dostupné bezpečnostní informace na základě předpisů o ochraně důvěrnosti a o vhodném používání informací a na základě harmonizované a posílené ochrany osob podávajících hlášení a osob v hlášení o události uvedených;
- c) aby rizika v oblasti bezpečnosti letectví byla zkoumána a řešena na úrovni Unie i členských států.
2. Hlášení událostí slouží výhradně pro předcházení nehodám a incidentům, nikoli k určování viny a odpovědnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES ze dne 13. června 2003 o hlášení událostí v civilním letectví (Úř. věst. L 167, 4.7.2003, s. 23).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1321/2007 ze dne 12. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro zařazování informací o událostech v civilním letectví, jejichž výměna proběhla v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES, do centrální evidencie (Úř. věst. L 294, 13.11.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1330/2007 ze dne 24. září 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro šíření informací o událostech v civilním letectví zúčastněným osobám podle čl. 7 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/42/ES (Úř. věst. L 295, 14.11.2007, s. 7).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 358, 7.12.2013, s. 19.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „osobou podávající hlášení“ fyzická osoba podávající hlášení o události nebo o jiné informaci související s bezpečností podle tohoto nařízení;
- 2) „letadlem“ zařízení schopné vyvozovat síly nesoucí jej v atmosféře z reakcí vzduchu, které nejsou reakcemi vůči zemskému povrchu;
- 3) „incidentem“ incident ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 4) „vážným incidentem“ vážný incident ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 5) „nehodou“ nehoda ve smyslu nařízení (EU) č. 996/2010;
- 6) „anonymizovanou informací“ informace pocházející z hlášení o události, z níž byly odstraněny všechny osobní údaje, jako jsou jména či adresy fyzických osob;
- 7) „událostí“ jakákoliv událost s dopadem na bezpečnost, která ohrožuje nebo v případě, že není odstraněna nebo řešena, by mohla ohrozit letadlo, osoby na palubě nebo jiné osoby, a zahrnuje zejména nehody nebo vážné incidenty;
- 8) „organizací“ jakákoli organizace, která poskytuje letecké výrobky nebo která zaměstnává osoby, u nichž se požaduje hlášení událostí podle čl. 4 odst. 6, nebo smluvně zajišťuje či využívá jejich služby;
- 9) „anonymizací“ postup, v jehož rámci jsou z podaných hlášení o události odstraněny všechny osobní údaje, které se vztahují k osobě podávající hlášení a k osobám uvedeným v hlášení o události a veškeré podrobnosti, včetně názvu organizace či organizací podílejících se na události, které mohou odhalit totožnost osoby podávající hlášení či třetích osob nebo vést k odhalení těchto informací odvozením z hlášení o události;
- 10) „hrozbou“ okolnost či předmět, jež mohou způsobit úmrtí či zranění osob, poškození zařízení či konstrukce, ztrátu materiálu či omezení schopnosti osob plnit předepsanou funkci;
- 11) „orgánem pro šetření“ stálý vnitrostátní orgán pro šetření v civilním letectví provádějící šetření nebo dohled nad nimi ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 996/2010;
- 12) „spravedlivým posouzením“ přístup, podle něž nejsou klíčoví pracovníci nebo jiné osoby trestáni za činnosti, opomenutí nebo přijatá rozhodnutí, která odpovídají jejich zkušenostem a výcviku, ale podle něž se netoleruje hrubá nedbalost, úmyslné přestupky a činy směřující k destrukci;
- 13) „kontaktním místem“:
  - a) příslušný orgán určený každým členským státem podle čl. 6 odst. 3, pokud žádost o informace podává zúčastněná osoba usazená v některém členském státě;
  - b) Komise, pokud žádost o informace podává zúčastněná osoba, která je usazená mimo Unii;
- 14) „zúčastněnou osobou“ jakákoli fyzická osoba, jakákoli právnická osoba nebo jakýkoli úřední subjekt bez ohledu na to, zda má vlastní právní subjektivitu, či nikoli, které jsou schopny se podílet na zvyšování bezpečnosti letectví tak, že mají přístup k informacím o událostech vyměňovaných mezi členskými státy, a které spadají do jedné z kategorií zúčastněných osob stanovených v příloze II;
- 15) „státním programem bezpečnosti“ integrovaný soubor právních předpisů a činností, jehož cílem je řízení bezpečnosti civilního letectví v členském státě;
- 16) „Evropským plánem bezpečnosti letectví“ posouzení bezpečnostních otázek a související akční plán na evropské úrovni;
- 17) „Evropským programem pro bezpečnost letectví“ integrovaný soubor předpisů na úrovni Unie spolu s činnostmi a procesy užívanými ke společnému řízení bezpečnosti civilního letectví na evropské úrovni;
- 18) „systémem řízení bezpečnosti“ systematický přístup k řízení bezpečnosti včetně nezbytných organizačních struktur, odpovědnosti, politik a postupů, včetně systému řízení, který se zabývá řízením bezpečnosti, ať již je nezávislý, nebo integrovaný do jiných systémů řízení organizace.

Článek 3

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví pravidla pro:
  - a) hlášení událostí, které ohrožují nebo které, pokud by nebyly napraveny nebo řešeny, by ohrozily letadlo, osoby na palubě, jakékoli další osoby, vybavení či instalaci s dopadem na provoz letadla, a poskytování příslušných informací souvisejících s bezpečností;
  - b) analyzování a navazující opatření ve vztahu k ohlášené události a informacím týkajícím se bezpečnosti;
  - c) ochranu pracovníků v letectví;
  - d) odpovídající využití shromážděných informací týkajících se bezpečnosti;
  - e) začlenění informací shromážděných do evropské centrální evidence, a pro
  - f) šíření anonymizovaných informací mezi zúčastněnými osobami, aby tak tyto osoby měly k dispozici informace, které potřebují ke zvýšení bezpečnosti letectví.
2. Toto nařízení se vztahuje na události a jiné informace související s bezpečností civilních letadel, s výjimkou letadel uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 216/2008. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že se toto nařízení bude rovněž vztahovat na události a jiné informace související s bezpečností letadel uvedených v příloze II uvedeného nařízení.

Článek 4

Povinné hlášení

1. Události, které mohou představovat významné riziko pro bezpečnost letectví a spadají do níže uvedených kategorií, hlásí osoby uvedené v odstavci 6 prostřednictvím systému povinného hlášení událostí podle tohoto článku:
  - a) události související s provozem letadla, jako jsou:
    - i) události související se srážkou,
    - ii) události související se vzletem a přistáním,
    - iii) události související s palivem,
    - iv) události během letu,
    - v) události související s komunikací,
    - vi) události související se zraněním, nouzovými stavy a jinými kritickými situacemi,
    - vii) události související se ztrátou zdravotní způsobilosti člena nebo členů posádky a jiné události související s posádkou,
    - viii) události související s povětrnostními podmínkami či bezpečností;
  - b) události související s technickými podmínkami, údržbou a opravou letadla, jako jsou:
    - i) konstrukční závady,
    - ii) poruchy systému,
    - iii) problémy při údržbě a opravě,
    - iv) problémy týkající se pohonu (včetně motorů, vrtulí a rotorových systémů) a problémy týkající se pomocné energetické jednotky;
  - c) události týkající se letových navigačních služeb a zařízení, jako jsou:
    - i) srážky, srážky, k nimž téměř došlo, nebo možné srážky,
    - ii) zvláštní události týkající se uspořádání letového provozu či letových navigačních služeb (ATM/ANS) a
    - iii) provozní události týkající se ATM/ANS;

- d) události související s letišti a pozemními službami, jako jsou:
- i) události související s letištními činnostmi a zařízeními,
  - ii) události související s odbavováním cestujících, zavazadel, pošty a nákladu a
  - iii) události související s pozemním odbavováním letadel a souvisejícími službami.
2. Každá organizace usazená v členském státě zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech uvedených v odstavci 1.
3. Každý členský stát zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech, včetně shromažďování údajů o událostech shromážděných organizacemi podle odstavce 2.
4. Evropská agentura pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) zřídí povinný systém podávání hlášení usnadňující shromažďování údajů o událostech, včetně údajů o událostech shromážděných podle odstavce 2 organizacemi certifikovanými nebo schválenými agenturou.
5. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů seznam klasifikovaných událostí, k nimž se má odkazovat při hlášení událostí podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Komise do těchto prováděcích aktů zahrne samostatný seznam klasifikovaných událostí vztahující se na jiná než složitá motorová letadla. Tento seznam je zjednodušenou verzí seznamu uvedeného v předchozím pododstavci včetně případných úprav podle zvláštností odvětví letectví.

6. Následující fyzické osoby nahlašují události uvedené v odstavci 1 pokud možno prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 2 organizací, u níž jsou zaměstnány, nebo která je najímá či využívá jejich služeb, nebo pokud to není možné, prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 3 členskými státy, v nichž je jejich organizace usazena, nebo státem, jenž vydal, potvrdil nebo převedl licence pilotů, nebo prostřednictvím systému zřízeného v souladu s odstavcem 4 agenturou:
- a) velící pilot, nebo v případě, že velící pilot není schopen událost nahlásit, kterýkoliv další člen posádky v linii velení letadla zaregistrovaného v členském státě nebo letadla zaregistrovaného mimo Unii, ale používaného provozovatelem, nad jehož provozem zajišťuje dohled členský stát, nebo provozovatelem usazeným v Unii;
  - b) osoba podílející se na konstrukci, výrobě, udržování letové způsobilosti, sledování údržby či úpravě letadla, či kteréhokoliv zařízení či jeho části pod dohledem členského státu či pod dohledem agentury;
  - c) osoba, jež podepisuje osvědčení kontroly letové způsobilosti či osvědčení o uvolnění do provozu týkající se letadla či jakéhokoliv zařízení či jeho části, pod dohledem členského státu nebo agentury;
  - d) osoba zastávající funkci, která vyžaduje, aby byla členským státem schválena jako pracovník poskytovatele služeb letového provozu, jemuž je svěřena odpovědnost týkající se letových navigačních služeb, nebo pracovník letové informační služby;
  - e) osoba zastávající funkci související se zajištěním bezpečnosti letiště, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ⁽¹⁾;
  - f) osoba zastávající funkci spojenou s instalací, pozměňováním, údržbou, opravou, renovací, letovou zkouškou nebo kontrolou leteckých navigačních zařízení, nad nimiž vykonává dohled členský stát;
  - g) osoba zastávající funkci spojenou s pozemním odbavováním letadel, včetně tankování, sestavení nákladového listu, nakládky, odmrazování a vlečení na letišti podle nařízení (ES) č. 1008/2008.
7. Osoby uvedené v odstavci 6 nahlásí události do 72 hodin od okamžiku, kdy se o události dozví, nebrání-li tomu mimořádné okolnosti.

8. Po oznámení události každá organizace usazená v členském státě, na niž se nevztahuje odstavec 9, ohlásí co nejdříve, avšak v každém případě do 72 hodin od zjištění události příslušnému orgánu daného členského státu uvedenému v čl. 6 odst. 3 údaje o událostech shromážděné podle odstavce 2 tohoto článku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3).

9. Po oznámení události každá organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou ohlásí agentuře co nejdříve, avšak v každém případě do 72 hodin od zjištění události, údaje o událostech shromážděné podle odstavce 2.

Článek 5

Dobrovolné hlášení

1. Každá organizace usazená v členském státě zřídí systém dobrovolného hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného podávání hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečnou nebo potenciální hrozbu pro bezpečnost letectví.

2. Každý členský stát zřídí systém dobrovolného podávání hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného podávání hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

Tento systém rovněž zahrnuje, nikoli však výlučně, shromažďování informací předaných organizacemi podle odstavce 6.

3. Agentura zřídí systém dobrovolného hlášení usnadňující shromažďování:

- a) údajů o událostech, které by systém povinného hlášení nemusel zachytit;
- b) jiných informací souvisejících s bezpečností, které osoba podávající hlášení vnímá jako skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

Tento systém rovněž zahrnuje, nikoli však výlučně, shromažďování informací předaných organizacemi certifikovanými nebo schválenými agenturou podle odstavce 5.

4. Systémy dobrovolného hlášení se využívají pro usnadnění shromažďování údajů o událostech nebo jiných informací souvisejících s bezpečností:

- a) které nepodléhají povinnému hlášení podle čl. 4 odst. 1;
- b) nahlášených osobami, které nejsou uvedeny v čl. 4 odst. 6.

5. Každá organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou hlásí včas agentuře údaje o událostech a informace související s bezpečností, které byly shromážděny podle odstavce 1 a které mohou zahrnovat skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví.

6. Každá organizace usazená v členském státě, která není certifikovaná nebo schválená agenturou, hlásí včas příslušnému orgánu tohoto členského státu určenému podle čl. 6 odst. 3 údaje o událostech a jiné informace související s bezpečností, které byly shromážděny podle odstavce 1 tohoto článku a které mohou zahrnovat skutečné nebo potenciální nebezpečí pro bezpečnost letectví. Členské státy mohou požadovat od kterékoli organizace usazené na jejich území, aby poskytla údaje o všech událostech shromážděné podle odstavce 1 tohoto článku.

7. Členské státy, agentura a organizace mohou zřídit další systémy shromažďování a zpracování bezpečnostních informací shromažďující údaje o událostech, které by nemusely být zachyceny systémy podávání hlášení uvedenými v článku 4 a v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Tyto systémy mohou zahrnovat hlášení jiným subjektům než těm, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 3, a mohou zahrnovat aktivní účast:

- a) leteckého průmyslu;
- b) profesních organizací zaměstnanců v letectví.

8. Informace získané ze systémů dobrovolného a povinného podávání hlášení mohou být sloučeny do jednoho systému.

Článek 6

Shromažďování a uchování informací

1. Každá organizace usazená v členském státě určí jednu nebo více osob, aby se nezávisle zabývaly shromažďováním, hodnocením, zpracováním, analýzou a uchováváním údajů o událostech hlášených podle článku 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osoby uvedené v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

2. Po dohodě s příslušným orgánem mohou malé organizace zavést zjednodušený systém pro shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzu a uchovávání podrobných údajů o událostech. Tyto úkoly mohou sdílet s organizacemi stejného typu a současně se řídit předpisy o důvěrnosti a ochraně podle tohoto nařízení.

3. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů, které zřídí systém nezávislého shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzy a uchovávání údajů o událostech hlášených podle článků 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

Orgány, jež mohou být určeny, společně nebo samostatně, podle prvního pododstavce, jsou:

- a) vnitrostátní úřad pro civilní letectví nebo
- b) orgán pro šetření nebo
- c) jakýkoliv jiný nezávislý orgán nebo subjekt usazený v Unii pověřený touto funkcí.

Určí-li členský stát více než jeden orgán nebo subjekt, rozhodne, který z nich bude kontaktním místem pro předávání informací podle čl. 8 odst. 2.

4. Agentura určí jednu nebo více osob, které zřídí systém pro shromažďování, hodnocení, zpracování, analýzu a uchovávání údajů o událostech hlášených v souladu s články 4 a 5.

Zpracování těchto hlášení musí být prováděno tak, aby se předešlo používání informací pro jiné účely, než je bezpečnost, přičemž je odpovídajícím způsobem chráněna totožnost osoby podávající hlášení a osob uvedených v hlášení o události s cílem podpořit uplatňování zásady „spravedlivého posouzení“.

5. Organizace uchovávají hlášení o událostech vypracovaná na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 v jedné či několika databázích.

6. Příslušné orgány uvedené v odstavci 3 uchovávají hlášení o událostech vypracovaná na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 ve vnitrostátní databázi.

7. V uvedené vnitrostátní databázi se uchovávají rovněž příslušné informace o nehodách a vážných incidentech shromážděné či podané orgány pro šetření.

8. Agentura uchovává hlášení o událostech na základě údajů o událostech shromážděných v souladu s články 4 a 5 v databázi.

9. Orgány pro šetření mají pro účely plnění svých povinností stanovených v čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 996/2010 plný přístup do příslušné vnitrostátní databáze uvedené v odstavci 6.

10. Orgány členského státu pro civilní letectví mají pro účely plnění svých povinností v oblasti bezpečnosti úplný přístup do příslušné vnitrostátní databáze uvedené v odstavci 6.

Článek 7

Kvalita a obsah hlášení o událostech

1. Hlášení o událostech uvedená v článku 6 musí obsahovat alespoň informace uvedené v příloze I.
2. Hlášení o událostech uvedená v čl. 6 odst. 5, 6 a 8 musí obsahovat klasifikaci bezpečnostního rizika dotčené události. Tuto klasifikaci posoudí a případně změní a následně schvaluje příslušný orgán členského státu či agentury v souladu se společným evropským systémem klasifikace rizik uvedeným v odstavci 5 tohoto článku.
3. Organizace, členské státy a agentura zavedou postupy pro kontrolu kvality údajů s cílem zvýšit jejich konzistentnost, zejména mezi původně shromážděnými informacemi a hlášením uloženým v databázi.
4. Databáze uvedené v čl. 6 odst. 5, 6 a 8 používají formáty, které:
  - a) jsou standardizované za účelem usnadnění výměny informací a
  - b) jsou kompatibilní se softwarem ECCAIRS a taxonomií ADREP.
5. Komise v úzké spolupráci s členskými státy a agenturou prostřednictvím sítě analytiků bezpečnosti letectví uvedené v čl. 14 odst. 2 vypracuje společný evropský systém klasifikace rizik s cílem umožnit organizacím, členským státům a agentuře klasifikaci událostí, pokud jde o bezpečnostní riziko. Přitom Komise zohlední potřebu slučitelnosti se stávajícími systémy klasifikace rizika.

Komise vypracuje tento systém do 15. května 2017 .

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, pokud jde o vymezení společného evropského systému klasifikace rizik.
7. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví mechanismy provádění společného evropského systému klasifikace rizik. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.
8. Komise a agentura podporují příslušné orgány členských států v jejich úkolu začleňování údajů, zejména pokud jde o:
  - a) integraci minimálních informací uvedených v odstavci 1,
  - b) klasifikaci rizika událostí uvedenou v odstavci 2 a
  - c) zavedení procesů pro kontrolu kvality údajů uvedených v odstavci 3.

Komise a agentura poskytují tuto podporu takovým způsobem, aby přispívala k harmonizaci procesu vkládání údajů v členských státech zejména tím, že zaměstnancům pracujícím v orgánech či subjektech uvedených v čl. 6 odst. 1, 3 a 4 poskytují:

- a) poradenský materiál,
- b) semináře a
- c) vhodnou odbornou přípravu.

Článek 8

Evropská centrální evidence

1. Komise spravuje evropskou centrální evidenci k uchování všech hlášení o událostech shromážděných v Unii.
2. Každý členský stát po dohodě s Komisí aktualizuje evropskou centrální evidenci tím, že do ní předává veškeré informace týkající se bezpečnosti, které jsou uloženy ve vnitrostátních databázích uvedených v čl. 6 odst. 6.

3. Agentura dohodne s Komisí technické protokoly pro předávání veškerých hlášení o událostech, která shromáždila podle nařízení (ES) č. 216/2008 a prováděcích pravidel k němu, zejména hlášení o událostech uložených ve vnitřním systému podávání hlášení (IORS), jakož i informací shromážděných podle čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 5 do evropské centrální evidence.

4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme mechanismy pro správu evropské centrální evidence podle odstavce 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 9

Výměna informací

1. Členské státy a agentura se účastní výměny informací tím, že veškeré informace související s bezpečností uložené v jejich příslušných databázích pro podávání hlášení zpřístupní příslušným orgánům ostatních členských států, agentuře a Komisi, a to prostřednictvím evropské centrální evidence.

Hlášení o událostech se předávají do evropské centrální evidence do 30 dnů od jejich uložení do vnitrostátní databáze.

Hlášení o událostech se aktualizují na základě dalších informací týkajících se bezpečnosti, kdykoli je to nutné.

2. Do evropské centrální evidence předávají členské státy rovněž informace týkající se nehod a vážných incidentů, a to takto:

- a) během probíhajícího šetření předběžné věcné informace o nehodách a vážných incidentech;
- b) po ukončení šetření:
  - i) závěrečnou zprávu o šetření a
  - ii) její shrnutí v angličtině, je-li k dispozici.

3. Členský stát nebo agentura co nejdříve předají veškeré informace týkající se bezpečnosti příslušným orgánům členských států nebo agentuře, pokud při shromažďování údajů o událostech, uchovávání hlášení o událostech nebo při provádění analýzy podle čl. 13 odst. 6 identifikují záležitosti týkající se bezpečnosti, které:

- a) považují za významné pro ostatní členské státy nebo agenturu, nebo
- b) mohou vyžadovat přijetí bezpečnostních opatření jiným členským státem či agenturou.

Článek 10

Šíření informací uložených v evropské centrální evidenci

1. Jakýkoli subjekt pověřený řízením bezpečnosti civilního letectví nebo orgán pro šetření v Unii má úplný zabezpečený online přístup k informacím o událostech obsaženým v evropské centrální evidenci.

Informace se používají v souladu s články 15 a 16.

2. Zúčastněné osoby uvedené v příloze II mohou požádat o přístup k určitým informacím obsaženým v evropské centrální evidenci.

Zúčastněné osoby usazené v Unii se s žádostí o informace obracují na kontaktní místo členského státu, v němž jsou usazeny.

Zúčastněné osoby usazené mimo Unii se s žádostí obracují na Komisi.

Je-li taková žádost podle tohoto odstavce podána, Komise informuje příslušný orgán dotčeného členského státu.

3. S výhradou čl. 15 odst. 2 nařízení (EU) č. 996/2010 se informace obsažené v evropské centrální evidenci o probíhajících šetřeních prováděných podle uvedeného nařízení zúčastněným osobám podle tohoto článku nesdělují.
4. Z bezpečnostních důvodů není zúčastněným osobám k evropské centrální evidenci umožněn přímý přístup.

Článek 11

Zpracování žádostí a rozhodnutí

1. Žádosti o informace obsažené v evropské centrální evidenci se předkládají za použití formulářů schválených kontaktním místem. Tyto formuláře musí obsahovat alespoň položky, které jsou uvedeny v příloze III.
2. Kontaktní místo, které obdrží žádost, ověří, že:
  - a) žádost podává zúčastněná osoba a
  - b) že je příslušné se touto žádostí zabývat.

Rozhodne-li kontaktní místo, že vyřízení této žádosti přísluší jinému členskému státu nebo Komisi, předá ji tomuto členskému státu nebo Komisi.

3. Kontaktní místo, které obdrží žádost, vyhodnotí v každém jednotlivém případě, zda je žádost odůvodněná a její splnění proveditelné.

Kontaktní místo smí zúčastněným osobám podávat informace v tištěné podobě nebo za použití zabezpečeného elektronického komunikačního prostředku.

4. Pokud je žádost přijata, kontaktní místo vymezí množství a úroveň informací, jež se mají poskytnout. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, omezí se informace pouze na to, co je nezbytně nutné pro účely žádosti.

Informace nesouvisející se zařízením, operacemi nebo oblastí činnosti zúčastněné osoby se poskytují pouze v souhrnné nebo anonymizované podobě. Pokud zúčastněná osoba předloží podrobné písemné odůvodnění, lze jí poskytnout informace, které nemají pouze souhrnnou podobu. Tyto informace se použijí v souladu s články 15 a 16.

5. Kontaktní místo poskytne zúčastněným osobám uvedeným v příloze II písm. b) pouze informace týkající se jejich zařízení, operací nebo oblastí činnosti.
6. Kontaktní místo, které obdrží žádost od zúčastněné osoby uvedené v příloze II písm. a), může přijmout rozhodnutí obecné povahy o tom, že bude uvedené zúčastněné osobě poskytovat informace pravidelně, a to za těchto podmínek:
  - a) požadované informace se musí týkat zařízení, operací nebo oblastí činnosti zúčastněné osoby;
  - b) rozhodnutím obecné povahy nelze udělit přístup k celému obsahu databáze;
  - c) rozhodnutí obecné povahy se týká pouze přístupu k anonymizovaným informacím.
7. Zúčastněná osoba smí informace obdržené podle tohoto článku použít za těchto podmínek:
  - a) zúčastněná osoba smí obdržené informace použít pouze k účelům uvedeným ve formuláři žádosti, jež by měly být slučitelné s cíli tohoto nařízení stanovenými v článku 1, a
  - b) zúčastněná osoba nesmí obdržené informace bez písemného souhlasu toho, kdo informaci poskytl, dále šířit a přijme nezbytná opatření k zajištění přiměřené ochrany důvěrnosti obdržených informací.
8. Rozhodnutí o šíření informací podle tohoto článku se omezí na to, co je nezbytně nutné pro účely jejich uživatele.

Článek 12

Záznam žádostí a výměna informací

1. Kontaktní místo zaznamenává každou žádost, kterou obdrží, a opatření, které v návaznosti na takovou žádost přijme.

Kdykoli je obdržena žádost nebo přijato opatření, poskytnou se tyto informace včas Komisi.

2. Komise všem kontaktním místům zpřístupní aktualizovaný seznam žádostí, které různá kontaktní místa a Komise sama obdržely, jakož i opatření, která přijaly.

Článek 13

Analýza událostí a návazná opatření na úrovni členských států

1. Každá organizace usazená v členském státě vypracuje za účelem identifikace bezpečnostních hrozeb souvisejících se zjištěnými událostmi či skupinami událostí postup pro analýzu událostí shromážděných podle čl. 4 odst. 2 a čl. 5 odst. 1.

Na základě této analýzy stanoví případná vhodná nápravná nebo preventivní opatření nutná ke zvýšení bezpečnosti letectví.

2. Pokud organizace usazená v členském státě identifikuje na základě analýzy uvedené v odstavci 1 vhodná nápravná nebo preventivní opatření nezbytná k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků v letectví:

a) tato opatření bez zbytečného prodlení realizuje a

b) zavede postup pro sledování provádění a účinnosti uvedených opatření.

3. Každá organizace usazená v některém členském státě pravidelně informuje své zaměstnance a najatý personál o analýze a návazných opatřeních k různým událostem, v souvislosti s nimiž se přijímají preventivní nebo nápravná opatření.

4. Pokud organizace usazená v členském státě, na niž se nevztahuje odstavec 5, zjistí na základě analýzy událostí či skupiny událostí hlášených v souladu s čl. 4 odst. 8 a čl. 5 odst. 6 skutečná nebo potenciální bezpečnostní rizika pro letectví, předá příslušnému orgánu uvedeného členského státu do 30 dnů ode dne oznámení události osobou podávající hlášení:

a) předběžné výsledky analýzy událostí podle odstavce 1, jsou-li k dispozici;

b) veškerá opatření, která mají být přijata podle odstavce 2.

Organizace v případě potřeby oznámí konečné výsledky provedené analýzy, jakmile budou k dispozici, a v zásadě do tří měsíců ode dne podání hlášení události.

Příslušný orgán členského státu může požádat organizace o předložení předběžných nebo konečných výsledků analýzy jakékoliv události, která mu byla oznámena, ale k níž neobdržel žádné další informace, či obdržel pouze předběžné výsledky.

5. Pokud organizace usazená v členském státě a certifikovaná nebo schválená agenturou zjistí skutečná nebo potenciální bezpečnostní rizika pro letectví na základě analýzy událostí či skupiny událostí hlášených v souladu s čl. 4 odst. 9 a čl. 5 odst. 5, předá agentuře do 30 dnů ode dne oznámení události osobou podávající hlášení:

a) předběžné výsledky analýzy provedené podle odstavce 1, pokud jsou k dispozici, a

b) veškerá opatření, která mají být přijata podle odstavce 2.

Organizace certifikovaná nebo schválená agenturou předá agentuře se v případě potřeby konečné výsledky provedené analýzy, jakmile budou k dispozici, a v zásadě do tří měsíců ode dne podání hlášení události.

Agentura může požádat organizace o předložení předběžných nebo konečných výsledků analýzy jakékoliv události, která jí byla oznámena, ale k níž neobdržela žádné další informace či obdržela pouze předběžné výsledky.

6. Každý členský stát a agentura vypracují za účelem identifikace bezpečnostních rizik spojených s hlášenými událostmi postup pro analýzu informací o událostech, jež jsou jim přímo hlášeny v souladu s čl. 4 odst. 6 a čl. 5 odst. 3. Na základě této analýzy stanoví veškerá vhodná nápravná nebo preventivní opatření nutná ke zvýšení bezpečnosti letectví.

7. Pokud členský stát nebo agentura identifikuje opatření nezbytná k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků na základě analýzy uvedené v odstavci 6:

- a) provede bez zbytečného prodlení tato opatření a
- b) zavede postup pro sledování provádění a účinnosti uvedených opatření.

8. U každé události nebo skupiny událostí sledované podle odstavce 4 nebo 5 má každý členský stát a agentura přístup k provedené analýze a odpovídajícím způsobem sleduje opatření přijatá organizacemi, za něž odpovídají.

Pokud členský stát či agentura dojde k závěru, že provádění a účinnost ohlášených opatření není k řešení skutečných nebo potenciálních bezpečnostních nedostatků vhodné, zajistí, aby příslušná organizace přijala a provedla vhodná dodatečná opatření.

9. Dostupné informace týkající se analýzy a návazných opatření či skupin opatření k jednotlivým událostem či skupinám událostí získané podle tohoto článku se ukládají do evropské centrální evidence podle čl. 8 odst. 2 a 3 bez zbytečného prodlení a nejpozději do dvou měsíců od jejich uložení do vnitrostátní databáze.

10. Informace vyplývající z analýzy hlášení o událostech použijí členské státy jako vodítko pro identifikaci nápravných opatření, která mají být případně přijata v rámci státního programu bezpečnosti.

11. Za účelem informování veřejnosti o úrovni bezpečnosti v oblasti civilního letectví zveřejní každý členský stát alespoň jednou ročně bezpečnostní zprávu, která musí:

- a) obsahovat souhrnné a anonymizované informace o typu událostí a jiné informace týkající se bezpečnosti nahlášené prostřednictvím jeho vnitrostátních systémů povinného a dobrovolného hlášení;
- b) pojmenovat trendy;
- c) uvádět opatření, která členský stát přijal.

12. Členské státy mohou rovněž zveřejnit anonymizovaná hlášení o událostech a výsledky analýzy rizik.

Článek 14

Analýza událostí a navazující opatření na úrovni Unie

1. Komise, agentura a příslušné orgány členských států se ve vzájemné spolupráci pravidelně účastní výměny a analýzy informací obsažených v evropské centrální evidenci.

Aniž jsou dotčeny požadavky na ochranu důvěrnosti stanovené tímto nařízením, je možno v jednotlivých případech případně přizvat pozorovatele.

2. Spolupráce mezi Komisí, agenturou a příslušnými orgány členských států probíhá prostřednictvím sítě analytiků bezpečnosti letectví.

Sít analytiků bezpečnosti letectví přispívá ke zvýšení bezpečnosti letectví v Unii, zejména prováděním analýz bezpečnosti na podporu Evropského programu pro bezpečnost letectví a Evropského plánu bezpečnosti letectví.

3. Agentura podporuje činnost sítě analytiků bezpečnosti letectví, například pomocí při přípravě a organizaci jejich zasedání.
4. Agentura uvede informace o výsledku analýzy informací uvedené v odstavci 1 ve výroční bezpečnostní zprávě uvedené v čl. 15 odst. 4 nařízení (ES) č. 216/2008.

Článek 15

Ochrana důvěrnosti a vhodné používání informací

1. Členské státy a organizace v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jakož i agentura, přijmou nezbytná opatření pro zajištění přiměřené ochrany důvěrnosti údajů o událostech, které obdrží podle článků 4, 5 a 10.

Každý členský stát, každá organizace usazená v členském státě nebo agentura zpracovává osobní údaje pouze v rozsahu nezbytném pro účely tohoto nařízení, a aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se ochrany informací o provozní bezpečnosti uvedená v člácích 12, 14 a 15 nařízení (EU) č. 996/2010, použijí se informace vyplývající z hlášení o událostech pouze pro účel, pro nějž byly shromážděny.

Členské státy, agentura a organizace nepřístupní ani nevyužijí informace:

- a) k určování viny nebo odpovědnosti;
  - b) ani pro účely jiné, než je zachování či zvýšení bezpečnosti letectví.
3. Komise, agentura a příslušné orgány členských států při plnění svých povinností podle článku 14 zajistí ve vztahu k informacím obsaženým v evropské centrální evidenci:
    - a) ochranu důvěrnosti těchto informací, a
    - b) že se jejich používání omezí na míru nezbytně nutnou k plnění jejich povinností souvisejících s bezpečností, aniž by se určovala vina či odpovědnost. V této souvislosti se uvedené informace použijí zejména pro řízení rizik a pro analýzu bezpečnostních trendů, jejímž výsledkem mohou být doporučení či opatření v oblasti bezpečnosti zabývající se skutečnými či potenciálními bezpečnostními nedostatky.
  4. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány uvedené v čl. 6 odst. 3 a jejich příslušné justiční orgány vzájemně spolupracovaly na základě předem uzavřených správních ujednání. Cílem těchto předem uzavřených správních ujednání je zajistit správnou rovnováhu mezi potřebou řádného výkonu spravedlnosti na jedné straně a nutnou trvalou dostupností bezpečnostních informací na straně druhé.

Článek 16

Ochrana zdroje informací

1. Pro účely tohoto článku zahrnují „osobní údaje“ zejména jména a adresy fyzických osob.
2. Každá organizace usazená v členském státě zajistí, aby veškeré osobní údaje, mohly být k dispozici jiným zaměstnancům organizací, než jsou osoby určené podle čl. 6 odst. 1, pouze v případě, že je to zcela nezbytné pro šetření události s cílem zvýšit bezpečnost letectví.

Anonymizované informace mohou být v rámci organizace šířeny podle potřeby.

3. Každý členský stát zajistí, aby žádné osobní údaje nebyly nikdy zaznamenány do vnitrostátní databáze uvedené v čl. 6 odst. 6. Anonymizované informace mohou být zpřístupněny všem příslušným osobám, zejména s cílem umožnit jim plnění povinností, pokud jde o zvyšování bezpečnosti letectví.

4. Agentura zajistí, aby žádné osobní údaje nebyly nikdy zaznamenány do databáze agentury uvedené v čl. 6 odst. 8. Anonymizované informace mohou být zpřístupněny všem příslušným osobám, zejména s cílem umožnit jim plnění povinností, pokud jde o zvyšování bezpečnosti letectví.

5. Členským státům a agentuře nesmí být bráněno přijímat jakákoli opatření nezbytná pro zachování či zvýšení bezpečnosti letectví.

6. Aniž jsou dotčena příslušná vnitrostátní pravidla trestního práva, členské státy se zdrží zahájení řízení ve vztahu k neúmyslnému porušení právních předpisů, na něž jsou upozorněny výhradně v důsledku hlášení podle článků 4 a 5.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v odstavci 10. Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout opatření na zvýšení ochrany osob podávajících hlášení nebo osob, které jsou v hlášení o události uvedeny, přičemž členské státy mohou zejména uplatňovat tato pravidla bez výjimek uvedených v odstavci 10.

7. Pokud je zahájeno disciplinární nebo správní řízení podle vnitrostátního práva, nepoužijí se informace uvedené v hlášení o události proti:

- a) osobám podávajícím hlášení, nebo
- b) osobám, které jsou v hlášení uvedeny.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v odstavci 10.

Členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout opatření pro posílení ochrany osob podávajících hlášení nebo osob, které jsou v hlášení o události uvedeny, přičemž zejména mohou tuto ochranu rozšířit tak, aby se vztahovala na občanskoprávní nebo trestní řízení.

8. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti právní předpisy zaručující vyšší úroveň ochrany osoby podávající hlášení, nebo osoby, která je v hlášení o události uvedena, než je úroveň stanovená tímto nařízením.

9. S výjimkou případů, kdy se použije odstavec 10, nesmí být zaměstnanci a najatý personál, kteří podají hlášení o události nebo kteří jsou uvedeni v hlášení o události v souladu s články 4 a 5, nijak postihováni svým zaměstnavatelem nebo organizací, jíž jsou služby poskytovány, na základě informací, které osoba podávající hlášení sdělila.

10. Ochrana podle odstavců 6, 7 a 9 tohoto článku se nevztahuje na žádnou z těchto situací:

- a) případy úmyslného pochybení;
- b) případy zjevného, zásadního a závažného přehlížení očividného rizika a závažného nesplnění profesní povinnosti věnovat situaci takovou péči, jíž je za daných okolností zjevně zapotřebí, což způsobí předvídatelnou škodu na zdraví či na majetku nebo závažným způsobem sníží úroveň bezpečnosti letectví.

11. Každá organizace usazená v členském státě přijme po konzultaci se zástupci zaměstnanců interní předpisy popisující, jak jsou v uvedené organizaci zaručeny a realizovány zásady spravedlivého posouzení, zejména zásada uvedená v odstavci 9.

Subjekt určený podle odstavce 12 může požadovat přezkum interních předpisů organizací usazených v dotčeném členském státě před zavedením interních předpisů.

12. Každý členský stát určí subjekt odpovědný za provádění odstavců 6, 9 a 11.

Zaměstnanci a najatý personál mohou tomuto subjektu oznamovat údajná porušení pravidel stanovených tímto článkem. Zaměstnanci a najatý personál nesmí být za taková hlášení údajného porušení trestáni. Při podávání hlášení takového údajného porušení mohou zaměstnanci a najatý personál informovat Komisi.

Určený subjekt případně poskytne příslušným orgánům dotčeného členského státu poradenství ohledně opravných prostředků či sankcí při použití článku 21.

13. Dne 15. května 2019 a poté každých pět let předá každý členský stát Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku, a zejména o činnostech subjektu určeného podle odstavce 12. Tato zpráva nesmí obsahovat žádné osobní údaje.

Článek 17

Aktualizace příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18 za účelem:

- a) aktualizace seznamu povinných datových polí v hlášení o události stanovených v příloze I, pokud se na základě zkušeností s uplatňováním tohoto nařízení ukáže, že jsou pro zvýšení bezpečnosti letectví nezbytné změny;
- b) aktualizace formuláře pro žádost o informace z evropské centrální evidence stanoveného v příloze III s ohledem na získané zkušenosti a nový vývoj;
- c) sladění všech příloh se softwarem ECCAIRS a s taxonomií ADREP, jakož i s právními akty přijatými Uníí a s mezinárodními dohodami.

S cílem aktualizovat seznam povinných polí agentura a síť analytiků bezpečnosti letectví uvedená v čl. 14 odst. 2 poskytne Komisi příslušné stanovisko či příslušná stanoviska.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 6 a článku 17 se Komisi svěřuje na dobu pěti let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedených v čl. 7 odst. 6 a v článku 17 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 6 a článku 17 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 65 nařízení (ES) č. 216/2008. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 20

Přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů

1. S výjimkou článků 10 a 11, které stanoví přísnější pravidla pro přístup k údajům a informacím obsaženým v evropské centrální evidenci, není použitím tohoto nařízení dotčeno nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Použitím tohoto nařízení nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES; toto nařízení se použije v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 21

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi tato ustanovení a veškeré jejich následné změny.

Článek 22

Změna nařízení (EU) č. 996/2010

Článek 19 nařízení (EU) č. 996/2010 se zrušuje.

Článek 19 se však použije až do dne použitelnosti tohoto nařízení podle čl. 24 odst. 3.

Článek 23

Zrušení

Směrnice 2003/42/ES, nařízení (ES) č. 1321/2007 a nařízení (ES) č. 1330/2007 se zrušují. Použijí se však až do dne použitelnosti tohoto nařízení podle čl. 24 odst. 3.

Článek 24

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.
2. Do 16. listopadu 2020 Komise zveřejní hodnotící zprávu o provádění tohoto nařízení a předá ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva se zejména zaměří na přispění tohoto nařízení ke snížení počtu nehod letadel a souvisejících úmrtí. Komise případně na základě této zprávy do jednoho roku předloží návrhy na změnu tohoto nařízení.
3. Toto nařízení se použije 15. listopadu 2015 a ne dříve, než vstoupí v platnost prováděcí opatření uvedená v čl. 4 odst. 5. Článek 7 odst. 2 se použije, jakmile vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, kterými se specifikuje a vytváří společný evropský systém klasifikace rizik uvedený v čl. 7 odst. 6 a 7.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament

Předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

SEZNAM POŽADAVKŮ PRO SYSTÉM POVINNÉHO A DOBROVOLNÉHO HLÁŠENÍ UDÁLOSTÍ

Poznámka: U datových polí musí být vyplněny požadované informace. Nemohou-li příslušné orgány nebo agentura tyto informace uvést, protože je organizace nebo osoba podávající hlášení neposkytla, je možno v datových polích uvést výraz „není známo“. Avšak s cílem zajistit, aby byly příslušné informace předány, je třeba se v nejvyšší možné míře vyhnout používání výrazu „není známo“ a hlášení by mělo být později pokud možno doplněno o aktualizované informace.

1. SPOLEČNÁ POVINNÁ DATOVÁ POLE

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Nadpis

— Nadpis

2) Informace o složce

— Odpovědný subjekt

— Číslo složky

— Status události

3) Kdy

— Datum v UTC (koordinovaný světový čas)

4) Kde

— Stát/oblast události

— Místo události

5) Zařazení

— Třída události

— Kategorie události

6) Popis

— Jazyk popisu

— Popis

7) Události

— Typ události

8) Klasifikace rizika

2. SPECIFICKÁ POVINNÁ DATOVÁ POLE

2.1 Datová pole týkající se letadla

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Identifikace letadla

— Stát zápisu letadla do rejstříku

— Výrobce/typ/série

- Výrobní číslo letadla
- Poznávací značka letadla
- Volací značka
- 2) Provoz letadla
  - Provozovatel
  - Druh provozu
- 3) Popis letadla
  - Kategorie letadla
  - Typ pohonu
  - Hmotnostní skupina
- 4) Historie letu
  - Poslední místo odletu
  - Plánované místo určení
  - Fáze letu
- 5) Počasí
  - Vliv počasí

2.2 Datová pole týkající se letových navigačních služeb

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Vztah k uspořádání letového provozu
  - Vliv uspořádání letového provozu
  - Ovlivněná služba (dopad na službu uspořádání letového provozu)
- 2) Označení jednotky letové provozní služby

2.2.1 Datová pole týkající se nedodržení minimálního odstupu/ztráty rozestupu a narušení letového prostoru

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Vzdušný prostor
  - Druh vzdušného prostoru
  - Třída vzdušného prostoru
  - Označení letové informační oblasti (FIR)/vyšší informační oblasti (UIR)

2.3 Datová pole týkající se letišť

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

- 1) Směrovací značka místa (značka letiště ICAO)
- 2) Místo letiště

2.4 Datová pole týkající se poškození letadla či zranění osoby

Při vkládání informací do příslušných databází o každé povinně ohlašované události a v co největší míře o každé dobrovolně ohlašované události zajistí organizace, členské státy a agentura, aby hlášení o událostech uložená v těchto databázích obsahovala alespoň tyto informace:

1) Závažnost

- Nejvyšší škoda
- Míra zranění

2) Zranění osob

- Počet zranění na zemi (smrtelná, těžká, lehká)
  - Počet zranění v letadle (smrtelná, těžká, lehká)
-

PŘÍLOHA II

ZÚČASTNĚNÉ OSOBY

- a) Seznam zúčastněných osob, které smějí obdržet informace na základě rozhodnutí učiněného případ od případu podle čl. 11 odst. 4 nebo na základě obecného rozhodnutí podle čl. 11 odst. 6:
1. Výrobci: konstruktéři a výrobci letadel, motorů, vrtulí a letadlových částí a zařízení a jejich příslušná sdružení; konstruktéři a výrobci systémů uspořádání letového provozu (ATM) a jejich součástí; konstruktéři a výrobci systémů letových navigačních služeb (ANS) a jejich součástí; konstruktéři a výrobci systémů a zařízení využívaných v neveřejných částech letiště
  2. Údržba: organizace podílející se na údržbě a renovaci letadel, motorů, vrtulí a letadlových částí a zařízení; na instalaci, pozměňování, údržbě, opravě, renovaci, letové zkoušce nebo kontrole leteckých navigačních zařízení; nebo na údržbě a renovaci systémů a jejich součástí a zařízení v neveřejných částech letiště
  3. Provozovatelé: letecké společnosti a provozovatelé letadel a sdružení leteckých společností a provozovatelů; provozovatelé letišť a sdružení provozovatelů letišť
  4. Poskytovatelé letových navigačních služeb a poskytovatelé funkcí specifických pro ATM
  5. Poskytovatelé letištních služeb: organizace zajišťující pozemní odbavení letadel, včetně tankování, sestavení nákladových listů, nakládky, odmrazování a tažení na letišti, jakož i záchranné a hasičské nebo další nouzové služby
  6. Organizace zajišťující letecký výcvik
  7. Organizace ze třetích zemí: vládní letecké orgány a orgány pro vyšetřování nehod ze třetích zemí
  8. Mezinárodní organizace pro letectví
  9. Výzkum: veřejné nebo soukromé výzkumné laboratoře, střediska či subjekty; nebo univerzity účastnící se výzkumu či studií bezpečnosti letectví
- b) Seznam zúčastněných osob, které smějí obdržet informace na základě rozhodnutí učiněného případ od případu podle čl. 11 odst. 4 a 5:
1. Piloti (ad personam)
  2. Řídicí letového provozu (ad personam) a další pracovníci ATM/ANS vykonávající úkoly související s bezpečností
  3. Inženýři/technici/personál v oboru zabezpečovacích elektronických zařízení v letovém provozu/letectví (nebo letištní) manažeři (ad personam)
  4. Profesní sdružení zastupující zaměstnance, kteří vykonávají úkoly související s bezpečností
-

PŘÍLOHA III

ŽÁDOST O INFORMACE Z EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ EVIDENCE

1. Jméno:

Funkce/pozice

Společnost:

Adresa:

Tel.:

E-mail:

Datum:

Druh činnosti:

Kategorie žadatele, která se vás týká (viz příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 376/2014 ze dne 3. dubna 2014 o hlášení událostí v civilním letectví, analýze těchto hlášení a navazujících opatřeních⁽¹⁾):

2. Požadované informace (požadavek uveďte co nejkonkrétněji, včetně příslušného data/období, k nimž se mají požadované údaje vztahovat):

3. Důvod žádosti:

4. Objasněte, k jakému účelu budou informace využity:

5. Požadovaná lhůta pro poskytnutí informací:

6. Vyplněný formulář zašlete elektronickou poštou na adresu: (kontaktní místo)

7. Přístup k informacím

Kontaktní místo není povinno požadované informace poskytnout. Smí tak učinit, pouze pokud má jistotu, že je žádost slučitelná s nařízením (EU) č. 376/2014 o hlášení událostí v civilním letectví. Žadatel zavazuje sebe a svou organizaci, že využití informací omezí výhradně na účely, které jsou popsány v bodě 4. Je třeba připomenout, že informace poskytnuté na základě této žádosti jsou zpřístupněny pouze pro účely letecké bezpečnosti, jak stanoví nařízení (EU) č. 376/2014, a nikoli k jiným účelům, jako je zejména určování viny či odpovědnosti nebo k obchodním účelům.

Bez písemného souhlasu kontaktního místa, jež informace poskytlo, je žadatel nesmí dále šířit.

Nesplnění této podmínky může vést k odmítnutí přístupu k dalším informacím z evropské centrální evidence a k případným sankcím.

8. Datum, místo a podpis:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 122, 24.4.2014, s. 18.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 377/2014
ze dne 3. dubna 2014,
kterým se zavádí program Copernicus a zrušuje nařízení (EU) č. 911/2010
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 189 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Globální monitorování životního prostředí a bezpečnosti („Global Monitoring for Environment and Security“, dále jen „GMES“) byla iniciativa monitorování Země, která se pod vedením Unie prováděla na základě partnerství s členskými státy a Evropskou kosmickou agenturou (dále jen „ESA“). Počátky GMES se datují do května roku 1998, kdy orgány zapojené do rozvoje kosmických aktivit v Evropě vydaly společné prohlášení známé jako „Manifest z Bavena“. Manifest vyzval k přijetí dlouhodobých závazků, pokud jde o rozvoj služeb v oblasti monitorování životního prostředí z vesmíru s využitím a dalším rozvojem evropských dovedností a technologií. V roce 2005 učinila Unie strategické rozhodnutí vybudovat společně s agenturou ESA nezávislou evropskou kapacitu pro pozorování Země, která by poskytovala služby v oblasti životního prostředí a bezpečnosti.
- (2) Z uvedené iniciativy vycházelo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 911/2010 ⁽³⁾, kterým byl zřízen Evropský program monitorování Země (GMES) a stanovena pravidla pro provádění jeho počátečních provozních činností.
- (3) Zatímco program zřízený nařízením (EU) č. 911/2010 by měl podle nového víceletého finančního rámce na období 2014–2020, stanoveného nařízením Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽⁴⁾, pokračovat, zkratka „GMES“ by měla být v zájmu usnadnění komunikace s veřejností nahrazena názvem „Copernicus“. Komise si zaregistrovala ochrannou známku, aby mohla být používána orgány Unie a vyhrazena jiným zúčastněným uživatelům, zejména poskytovatelům základních služeb.
- (4) Program Copernicus je založen na partnerství mezi Unií, agenturou ESA a členskými státy. Měl by proto využívat stávajících evropských a vnitrostátních kapacit a doplňovat je o nové, společně vyvíjené prostředky. V zájmu provedení tohoto přístupu by Komise měla usilovat o zachování dialogu s agenturou ESA a členskými státy, které vlastní příslušné prostředky ve vesmíru a prostředky *in situ*.
- (5) Při dosahování těchto cílů by měl program Copernicus zajistit nezávislou kapacitu Unie pro pozorování z vesmíru a poskytovat provozní služby v oblasti životního prostředí, civilní ochrany a civilní bezpečnosti, při plném zohlednění vnitrostátních mandátů upravujících úřední varování. Měl by rovněž využít dostupných příspěvatele-ských misí a dat *in situ* poskytovaných zejména členskými státy. Program Copernicus by měl v co největší možné míře využívat kapacity pro pozorování z vesmíru a služby členských států. Měl by rovněž využívat kapacity obchodních iniciativ v Evropě, a tím také přispívat k vytváření životaschopného komerčního kosmického odvětví v Evropě. Kromě toho by v zájmu dalšího posílení kapacit v reakci na rostoucí poptávku uživatelů po datech v téměř reálném čase měly být prosazovány systémy pro optimalizaci přenosu dat.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 16. října 2013.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 911/2010 ze dne 22. září 2010 o Evropském programu monitorování Země (GMES) a jeho počátečních provozních činnostech (2011–2013) (Úř. věst. L 276, 20.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

- (6) Za účelem propagace a usnadnění používání technologií pro pozorování Země ze strany místních orgánů a malých a středních podniků je třeba podporovat zvláštní síť pro distribuci dat z programu Copernicus, jejichž součástí jsou vnitrostátní a regionální orgány.
- (7) Cílem programu Copernicus by mělo být poskytování přesných a spolehlivých informací v oblasti životního prostředí a bezpečnosti, které by byly přizpůsobeny potřebám uživatelů a podporovaly by i jiné politiky Unie, zejména pokud jde o vnitřní trh, dopravu, životní prostředí, energetiku, civilní ochranu a civilní bezpečnost, spolupráci se třetími zeměmi a humanitární pomoc.
- (8) Program Copernicus by měl být chápán jako evropský příspěvek k vybudování Globální soustavy systémů pozorování Země (GEOSS) vyvíjené v rámci Skupiny pro pozorování Země (GEO).
- (9) Program Copernicus by se měl provádět v souladu s dalšími příslušnými nástroji a činnostmi Unie, zejména s opatřeními v oblasti životního prostředí a změny klimatu a s nástroji v oblasti bezpečnosti, ochrany osobních údajů, konkurenceschopnosti a inovací, soudržnosti, výzkumu, dopravy, hospodářské soutěže a mezinárodní spolupráce a s evropskými družicovými navigačními systémy (Galileo a EGNOS). Data z programu Copernicus by měla být v souladu s referenčními prostorovými daty členských států, jakož i s prováděcími pravidly a technickými pokyny týkajícími se infrastruktury pro prostorové informace v Unii zřízené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES⁽¹⁾. Program Copernicus by měl rovněž doplňovat systém sdílení informací o životním prostředí (SEIS), ve smyslu sdělení Komise ze dne 1. února 2008 nazvaného „Směrem ke sdílenému informačnímu systému o životním prostředí (Shared Environmental Information System – SEIS)“, a činnosti Unie v oblasti reakce na mimořádné události. Program Copernicus by měl být prováděn v souladu s cíli směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES⁽²⁾ o opakovaném použití informací veřejného sektoru, kterými jsou zejména transparentnost, vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb, a přispívání k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst. Data z programu Copernicus a informace z programu Copernicus by měly být volně dostupné a bez omezení s cílem podpořit Digitální agendu pro Evropu, jak je vymezena ve sdělení Komise ze dne 26. srpna 2010 nazvaném „Digitální agenda pro Evropu“.
- (10) Program Copernicus náleží do rámce strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“). Měl by být využíván širokou škálou politik Unie a přispívat k dosažení cílů strategie Evropa 2020, zejména prostřednictvím rozvoje účinné politiky v oblasti vesmíru, která poskytne nástroje k vyřešení některých klíčových globálních problémů a splnění cílů v oblasti změny klimatu a energetické udržitelnosti. Program Copernicus by měl rovněž podporovat provádění evropské politiky pro oblast vesmíru, jakož i růst evropských trhů zaměřených na data a služby týkající se vesmíru.
- (11) Program Copernicus by měl také těžit z výsledků Horizontu 2020, zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013⁽³⁾, a to zejména prostřednictvím svých výzkumných a inovačních činností v oblasti budoucích technologií a aplikací pro pozorování Země využívajících technologií dálkového průzkumu Země, technologií pořizujících data z atmosféry i technologií *in situ* a dat pro reakci na velké společenské výzvy. Je třeba, aby Komise v souvislosti s jednotlivými aspekty programu Copernicus zajistila odpovídající součinnost, transparentnost a jasnost.
- (12) Vývoj kosmické složky programu Copernicus by měl vycházet z analýzy možností, jak uspokojovat vyvíjející se potřeby uživatelů, včetně veřejných zakázek ze strany vnitrostátních/veřejných misí a komerčních poskytovatelů v Evropě, specifikací nových zvláštních misí, mezinárodních dohod zajišťujících přístup k jiným než evropským misím a evropského trhu v oblasti pozorování Země.
- (13) V zájmu přehlednosti a snazší kontroly nákladů by maximální částka přidělená Uní pro provádění činností v rámci programu Copernicus měla být rozdělena do několika kategorií. Komise by však měla mít možnost přesouvat prostředky z jedné kategorie do druhé, aby byla zajištěna flexibilita a bezproblémové fungování programu Copernicus.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (14) Poskytování provozních služeb závisí na správném fungování, nepřetržité dostupnosti a bezpečnosti kosmické složky programu Copernicus. Vážnou hrozbou pro kosmickou složku programu Copernicus je rostoucí riziko střetu s jinými družicemi a kosmickým odpadem. Činnosti programu Copernicus by tudíž měly zahrnovat ochranu jeho kosmické složky a její fungování, a to i při vypouštění družic. Poměrný příspěvek na náklady související se službami, které tuto ochranu mohou zajistit, by proto mohl být financován z rozpočtu přiděleného na program Copernicus v mezích dostupnosti dané přísnou kontrolou nákladů a při plném dodržení maximální částky 26,5 milionu EUR v běžných cenách stanovené v tomto nařízení. Tento příspěvek by měl být použit pouze pro účely poskytování dat a služeb, a nikoli pořízení infrastruktury.
- (15) S cílem zlepšit provádění programu Copernicus a jeho dlouhodobé plánování by Komise měla přijmout roční pracovní program zahrnující plán provádění činností nezbytných pro naplnění cílů programu Copernicus. Tento plán provádění by měl být orientován na budoucnost a měl by popisovat činnosti nezbytné pro provádění programu Copernicus se zřetelem k vyvíjejícím se potřebám uživatelů a k technologickému vývoji.
- (16) Provádění složky služeb programu Copernicus by mělo být vzhledem ke komplexní povaze programu Copernicus a k přiděleným zdrojům založeno na technických specifikacích. Tím by bylo rovněž usnadněno přijímání služeb ze strany veřejnosti, neboť uživatelé by mohli předvídat dostupnost a vývoj služeb, jakož i spolupráce s členskými státy a dalšími stranami. Komise by tudíž měla přijmout a dle potřeby aktualizovat technické specifikace pro všechny služby programu Copernicus, v nichž budou upraveny aspekty jako rozsah, architektura, portfolia technických služeb, orientační rozpis nákladů a plánování, úroveň výkonnosti, potřeby týkající se přístupu k datům z vesmíru a k datům *in situ*, vývoj, normy, archivace a šíření dat.
- (17) Provádění kosmické složky programu Copernicus by mělo být vzhledem ke komplexní povaze a k přiděleným zdrojům programu Copernicus založeno na technických specifikacích. Komise by tudíž měla přijmout a dle potřeby aktualizovat technické specifikace, v nichž budou podrobně popsány činnosti podporované v rámci kosmické složky programu Copernicus a související orientační rozpis nákladů a plánování. Vzhledem k tomu, že program Copernicus by měl vycházet z investic Unie, agentury ESA a členských států v kontextu Globálního monitoringu životního prostředí a bezpečnosti, měly by činnosti prováděné v rámci kosmické složky programu Copernicus v příslušných případech zohledňovat prvky dlouhodobého scénáře agentury ESA, což je dokument vypracovaný a aktualizovaný agenturou ESA a představuje celkový rámec kosmické složky programu Copernicus.
- (18) Copernicus by měl vycházet z potřeb uživatelů, a tedy vyžadovat trvalé, účinné zapojení uživatelů, zejména pokud jde o definování a vyhodnocování požadavků kladených na služby.
- (19) Mezinárodní rozměr programu Copernicus je důležitý zejména při výměně dat a informací jakož i při přístupu k infrastruktuře pro pozorování. Taková výměna je nákladově efektivnější než režimy nákupu dat a posiluje globální rozměr programu Copernicus.
- (20) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru (EHP) a rámcové dohody s kandidátskými zeměmi a potenciálními kandidáty stanoví možnost účasti těchto zemí v programech Unie. Účast dalších třetích zemí a mezinárodních organizací by měla být umožněna uzavřením příslušných mezinárodních dohod.
- (21) Členské státy, třetí země a mezinárodní organizace měly mít možnost na základě příslušných dohod do programů přispět.
- (22) Celkovou odpovědnost za program Copernicus by měla mít Komise. Ta by měla určit priority a zajistit celkovou koordinaci a kontrolu programu Copernicus. V rámci této činnosti by měla také vyvíjet zvláštní úsilí s cílem zvýšit informovanost veřejnosti o významu kosmických programů pro evropské občany. Měla by Evropskému parlamentu a Radě včas poskytovat veškeré relevantní informace týkající se programu Copernicus.
- (23) Komise by se při provádění programu Copernicus měla ve vhodných případech opírat o evropské mezivládní organizace, s nimiž již navázala partnerství, a to zejména o agenturu ESA pro účely technické koordinace kosmické složky programu Copernicus, vymezení její architektury, vývoje a zadávání zakázek v oblasti družicových systémů, přístupu k datům a provozování zvláštních misí. Kromě toho by se Komise měla opírat o Evropskou organizaci pro využívání meteorologických družic (EUMETSAT) pro účely provozování zvláštních misí v souladu s jejími odbornými znalostmi a mandátem.

- (24) S ohledem na partnerský charakter programu Copernicus a s cílem vyhnout se zdvojování technických odborných znalostí by měly být prováděním programu Copernicus pověřeny subjekty s vhodnou technickou a odbornou způsobilostí. Tyto subjekty by měly být motivovány k tomu, aby provádění těchto úkolů až do patřičné úrovně zpřístupňovaly hospodářské soutěži v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“).
- (25) Program Copernicus by měl obsahovat složku služeb zajišťující dodávání informací v oblastech monitorování atmosféry, mořského prostředí, území, změny klimatu, podpory krizového řízení a bezpečnosti. Program Copernicus by měl zejména přinášet informace o stavu atmosféry na místní, celostátní, evropské i celosvětové úrovni; informace o stavu oceánů, mimo jiné prostřednictvím vytvoření specializovaného evropského uskupení pro monitorování mořského prostředí; informace v rámci podpory při monitorování území přispívající k provádění místních, celostátních a evropských politik; informace na podporu přizpůsobování se změně klimatu a jejího zmírňování; geoprostorové informace na podporu krizového řízení, mimo jiné prostřednictvím prevence, a civilní bezpečnosti, včetně podpory vnější činnosti Unie. Komise by měla určit odpovídající smluvní ujednání, která posílí udržitelnost poskytování služeb.
- (26) Při provádění složky služeb programu Copernicus, v případech, kdy je to řádně odůvodněno zvláštní povahou činnosti a specifickou odbornou úrovní, se Komise může případně obrátit na příslušné subjekty, jako je Evropská agentura pro životní prostředí, Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX), Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) a Satelitní středisko Evropské unie (SATCEN), Evropské centrum pro střednědobé předpovědi počasí (ECMWF), další příslušné agentury, uskupení nebo konsorcia vnitrostátních subjektů, nebo na kterýkoli příslušný subjekt, který je potenciálně způsobilý k pověření v souladu s článkem 58 finančního nařízení. Volba subjektu by měla náležitě zohlednit nákladovou efektivnost při pověřování dotčenými úkoly a dopad na správní strukturu subjektu a na jeho finanční a lidské zdroje.
- (27) Společné výzkumné středisko (JRC) Komise se aktivně podílelo na iniciativě GMES a provádění počátečních provozních činností GMES zřízených podle nařízení (EU) č. 911/2010. Komise by se měla i nadále opírat o vědecko-technickou podporu JRC pro účely provádění programu Copernicus.
- (28) Zadávání veřejných zakázek subjekty, kterým bylo svěřeno provádění programu Copernicus, by mělo být slučitelné s pravidly Unie nebo s rovnocennými mezinárodními normami v rozsahu, který je v souladu ustanoveními finančního nařízení o veřejných zakázkách. V příslušných pověřovacích dohodách je třeba vymezit konkrétní úpravy nezbytné s ohledem na tato pravidla, jakož i ujednání pro prodloužení platnosti stávajících smluv. Prvořadým cílem by mělo být získání hospodářsky nejvýhodnějšího řešení, kontrola nákladů, zmírňování rizik, zlepšení účinnosti a snížení závislosti na jediném dodavateli. Je třeba, aby byla zajištěna otevřená a spravedlivá hospodářská soutěž v celém dodavatelském řetězci umožňující vyváženou účast různých průmyslových odvětví na všech úrovních, zejména nových účastníků a malých a středních podniků. Je třeba zabránit možnému zneužití dominantního postavení jediného dodavatele a dlouhodobé závislosti na něm. S cílem zmírnit rizika programů, zabránit závislosti na jediném dodavateli a zajistit lepší celkovou kontrolu programu Copernicus, jeho nákladů a harmonogramu realizace je třeba, aby ve vhodných případech byly dodávky zajišťovány z více zdrojů. Ve všech oblastech týkajících se pozorování Země by navíc v souladu s mezinárodními dohodami, jichž je Unie stranou, měl být chráněn a podporován rozvoj evropských podniků.
- (29) Nebezpečí nedostatečného plnění zakázky nebo jejího neplnění je třeba co nejvíce zmírnit. Zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel by za tímto účelem měli prokázat udržitelnost svého smluvního plnění, pokud jde o přijaté závazky a dobu trvání smlouvy na danou zakázku. Veřejný zadavatel by proto měl v případě potřeby upřesnit požadavky týkající se spolehlivosti dodávek a poskytování služeb. Veřejný zadavatel kromě toho může v případě nákupu zboží a služeb citlivé povahy podmínit tento nákup zvláštními požadavky, zejména za účelem zajištění bezpečnosti informací. Průmyslová odvětví Unie by měla mít možnost využívat v případě určitých prvků a služeb i zdrojů mimo území Unie v případě prokazatelných zásadních výhod, pokud jde o kvalitu a náklady, ovšem při zohlednění strategické povahy programu Copernicus a požadavků Unie na bezpečnost a kontrolu vývozu. Je třeba využít investic i získaných zkušeností a odborné způsobilosti v oblasti průmyslu a zároveň zajistit, že nedojde k narušení pravidel pro výběrová řízení.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (30) Pro lepší odhad celkových nákladů spojených se zadávaným produktem, službou nebo prací, včetně souvisejících dlouhodobých provozních nákladů, je třeba při zadávání zakázek ve vhodných případech, pokud se jedná o zadávání zakázek založené na kritériu hospodářsky nejvýhodnější zakázky, zohlednit celkové náklady v průběhu doby životnosti zadávaného výrobku, služby nebo práce, a to za použití přístupu založeného na nákladové efektivnosti, jako je zjištění nákladů v průběhu životního cyklu. Veřejný zadavatel by pro tento účel měl zajistit, aby metoda, která má být použita pro výpočet nákladů spojených s dobou životnosti výrobku, služby nebo práce, byla výslovně uvedena v zadávací dokumentaci nebo v oznámení o zakázce a aby umožňovala ověřit přesnost informací poskytovaných zhotovitelem.
- (31) Jestliže má jeden nebo více podniků již před nabídkovým řízením k dispozici informace o činnostech týkajících se tohoto nabídkového řízení, které jiné podniky nemají, měl by mít veřejný zadavatel možnost stanovit nové rovné podmínky hospodářské soutěže. Měl by též mít možnost zakázku zadat formou rozdělení na podmíněné části, doplnit zakázku za určitých podmínek v rámci jejího plnění dodatkem nebo i určit minimální podíl, který má být zadán subdodavateli. Z důvodů technologických nejistot, které jsou pro program Copernicus charakteristické, nemohou být ceny veřejných zakázek vždy přesně dopředu stanoveny, a proto se jeví jako vhodné, aby byly smlouvy na zakázku uzavírány ve formě, kdy není stanovena pevná a definitivní cena, a aby obsahovaly ustanovení o ochraně finančních zájmů Unie.
- (32) V zájmu zachování programu Copernicus v mezích jeho maximální částky prostřednictvím co největšího snížení rizik spojených s technickými aspekty a s harmonogramem realizace a nákladů s těmito riziky spojených, jakož i v zájmu zajištění udržitelné spolehlivosti dodávek by program Copernicus měl v co největší míře využívat předchozích investic veřejného sektoru v oblasti financí a infrastruktury a také zkušeností a schopností v oblasti průmyslu získaných prostřednictvím těchto investic do GMES. Mělo by se to týkat zejména opakovaně se vyskytujících kosmických a pozemních složek vyvíjených agenturou ESA a jejími členskými státy v kontextu volitelného programu kosmické složky GMES za finanční účasti Unie. V posledně jmenovaném případě je třeba, aby veřejný zadavatel řádně uvážil použití vyjednávacího řízení bez předchozího zveřejnění oznámení o zakázce.
- (33) Aby bylo cílů programu Copernicus dosaženo na udržitelném základě, je nutné koordinovat činnosti partnerů, kteří jsou do něj zapojeni, a navrhnout, vytvořit a provozovat kapacitu pro služby a pozorování Země, která bude splňovat nároky uživatelů. V této souvislosti by měl být Komisi nápomocen při koordinaci příspěvků Unie, členských států a mezivládních organizací, jakož i soukromého sektoru do programu Copernicus výbor (dále jen „výbor pro program Copernicus“), přičemž se maximálně využije stávajících kapacit a určí se nedostatky, jež je třeba na úrovni Unie řešit. Výbor pro program Copernicus by měl Komisi rovněž pomáhat při sledování, zda je Copernicus prováděn konzistentně. V zájmu řádné veřejné správy, která vyžaduje, aby byla zaručena jednotnost řízení programu Copernicus, rychlejší přijímání rozhodnutí a rovný přístup k informacím, by zástupci subjektů pověřených úkoly spojenými s plněním rozpočtu měli mít možnost podílet se na činnostech výboru pro program Copernicus jako pozorovatelé. Ze stejných důvodů by se na pracích výboru Copernicus pro program, s výhradou bezpečnostních omezení a v souladu s ustanoveními takové dohody, mohli podílet i zástupci třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které uzavřely mezinárodní dohodu s Uní. Tito zástupci by neměli být oprávněni podílet se na hlasování výboru pro program Copernicus.
- (34) Činnost subjektů, kterým Komise svěřila úkoly spojené s prováděním, by také měla být měřena na základě výkonnostních ukazatelů. To by poskytlo Evropskému parlamentu a Radě informaci o pokroku činností v rámci programu Copernicus a o provádění programu Copernicus.
- (35) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1159/2013⁽¹⁾ stanovilo registrační a licenční podmínky pro uživatele GMES a určilo kritéria pro omezení přístupu ke zvláštním datům GMES a informacím služeb GMES.
- (36) Data a informace získané v rámci programu Copernicus by měly být za odpovídajících podmínek a omezení plně, volně a bezplatně zpřístupněny s cílem podpořit jejich využívání a sdílení a posílit evropský trh v oblasti pozorování Země, zejména navazující odvětví, a tím umožnit růst a vytváření pracovních míst.

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1159/2013 ze dne 12. července 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 911/2010 o Evropském programu monitorování Země (GMES) stanovením registračních a licenčních podmínek pro uživatele GMES a určením kritérií pro omezení přístupu ke zvláštním údajům GMES a informacím služeb GMES (Úř. věst. L 309, 19.11.2013, s. 1).

- (37) Komise by měla spolupracovat s poskytovateli dat na tom, aby byly uzavřeny dohody o licenčních podmínkách pro data třetí strany s cílem usnadnit jejich využívání v rámci programu Copernicus v souladu s tímto nařízením a příslušnými právy třetí strany.
- (38) Je třeba zohlednit práva na přístup k datům z družice Sentinel programu Copernicus udělená v rámci kosmické složky programu GMES, jak je dne 24. září 2013 schválila programová rada agentury ESA pro pozorování Země.
- (39) Vzhledem k tomu, že program Copernicus je civilním programem pod civilní kontrolou, mělo by mít prioritu získávání dat a vytváření informací, včetně obrazových souborů ve vysokém rozlišení, jež nepředstavují riziko nebo hrozbu pro bezpečnost Unie nebo jejích členských států. Protože však některá data z programu Copernicus a informace z programu Copernicus mohou vyžadovat ochranu, měli by všichni účastníci programu Copernicus v zájmu zajištění bezpečného šíření takových informací v oblasti působnosti tohoto nařízení zajistit stejný stupeň ochrany utajovaných informací EU, jaký je zajištěn bezpečnostními pravidly stanovenými v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾ a bezpečnostními pravidly Rady stanovenými v přílohách rozhodnutí Rady 2013/488/EU ⁽²⁾.
- (40) Jelikož některá data z programu Copernicus a informace z programu Copernicus, včetně obrazových dat vysokého rozlišení, mohou mít dopad na bezpečnost Unie nebo jejích členských států, měla by být Rada v řádně odůvodněných případech oprávněna k přijetí opatření, jimiž bude rizikům či hrozbám pro bezpečnost Unie nebo jejích členských států zamezeno.
- (41) Unie by měla být vlastníkem veškerého hmotného a nehmotného majetku vytvořeného nebo vyvinutého v rámci programu Copernicus. Za účelem plného respektování veškerých základních práv týkajících se vlastnictví je třeba uzavřít s existujícími vlastníky nezbytná ujednání. Mělo by být zřejmé, že ustanovení týkající se vlastnictví nehmotného majetku stanovená v tomto nařízení se nevztahují na nehmotná práva, která nejsou v rámci příslušných vnitrostátních předpisů převoditelná. Tímto vlastnictvím Unie by neměla být dotčena možnost, aby Unie v souladu s tímto nařízením a v případech, kdy je to na základě posouzení jednotlivých případů považováno za vhodné, tento majetek zpřístupnila třetím stranám nebo ho zcizila. Unii by mělo být zejména umožněno převést vlastnictví nebo licenci k právům duševního vlastnictví, která vyplývají z činností vykonaných v rámci programu Copernicus, a umožnit tak následným uživatelům, aby ve velké míře využívali služeb programu Copernicus.
- (42) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny během celého výdajového cyklu pomocí přiměřených opatření, jež zahrnují prevenci, zjišťování a vyšetřování nesrovnalostí, vymáhání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých prostředků a případně i správní a finanční sankce podle finančního nařízení.
- (43) S ohledem na komplexnost programu Copernicus by Komisi měli být nápomocni nezávislí odborníci z široké škály zúčastněných stran, zejména včetně odborníků navržených členskými státy pro oblast bezpečnostních otázek, zástupců příslušných vnitrostátních subjektů odpovědných za činnosti týkající se vesmíru a uživatelů programu Copernicus, aby Komisi poskytovali nezbytné technické a vědecké poznatky a poskytovali jí interdisciplinární a meziodvětvovou perspektivu, s ohledem na příslušné existující iniciativy na úrovni Unie i na vnitrostátní a regionální úrovni.
- (44) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, pokud jde o přijímání ročního pracovního programu, technických specifikací pro složku služeb a kosmickou složku, bezpečnostní aspekty a opatření na podporu sbližování členských států při používání dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus a jejich přístupu k technologiím a vývoji v oblasti pozorování Země, by prováděcí pravomoci měly být svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.
- (45) Vzhledem k tomu, že program Copernicus vychází z potřeb uživatelů, vyžaduje trvalé a účinné zapojení uživatelů, zejména pokud jde o definování a vyhodnocování požadavků kladených na služby. V zájmu zvýšení hodnoty pro uživatele by měly být informace od nich aktivně získávány prostřednictvím pravidelných konzultací s koncovými uživateli z veřejného i soukromého sektoru. Za tímto účelem je třeba zřídit pracovní skupinu („forum uživatelů“), která bude výboru pro program Copernicus nápomocna při určování požadavků uživatelů, ověřování souladu služeb a koordinaci uživatelů z veřejného sektoru.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o požadavky na data nezbytná pro vývoj provozních služeb, o podmínky a postupy týkající se přístupu k datům z programu Copernicus a informacím z programu Copernicus, jejich registrace a používání, o specifická technická kritéria nutná pro zamezení narušení dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus a kritéria pro omezení získávání nebo šíření těchto dat nebo informací v důsledku kolidujících práv. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci příprav vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (47) Činnosti financované v rámci tohoto nařízení by měly být sledovány a hodnoceny, aby bylo možné je upravovat a rozvíjet. V hodnocení by se měly posuzovat zejména dopady datové a informační politiky z programu Copernicus a informací z programu Copernicus na zúčastněné strany a navazující uživatele, jakož i vliv na podniky a na státní i soukromé investice do infrastruktur pro pozorování Země. Hodnocení by se mělo zaměřit také na možnost budoucího zapojení příslušných evropských agentur, například Agentury pro evropský GNSS (GSA). V zájmu maximálního využití výsledků a zhodnocení poznatků a odborných znalostí získaných v průběhu prováděcích fází programu Copernicus je třeba posoudit nové organizační modely pro budoucí plánování, a zajistit tak dlouhodobý hospodářský závazek.
- (48) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení programu Copernicus, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť tento program bude také zahrnovat celoevropskou kapacitu a bude záviset na koordinovaném poskytování služeb v členských státech, které je třeba koordinovat na úrovni Unie, ale spíše jej z důvodu rozsahu činnosti může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (49) Toto nařízení stanoví finanční krytí, které představuje pro Evropský parlament a Radu během ročního rozpočtového procesu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení⁽¹⁾.
- (50) Je vhodné uvést dobu financování podle tohoto nařízení do souladu s dobou financování podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013. Proto by se toto nařízení mělo použít ode dne 1. ledna 2014.
- (51) Je proto rovněž nutné zrušit nařízení (EU) č. 911/2010, aby bylo možné stanovit vhodný rámec pro řízení a financování a zajistit plnou funkčnost programu Copernicus. Veškerá opatření přijatá na základě nařízení (EU) č. 911/2010 by měla zůstat v platnosti za účelem zajištění jejich kontinuity,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ A FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zavádí program Copernicus, program Unie pro pozorování a monitorování Země (dále jen „program Copernicus“), a stanoví se pravidla pro jeho provádění.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Program Copernicus je civilním programem, který vychází z uživatelských potřeb, podléhá civilní kontrole, využívá stávající vnitrostátní a evropské kapacity a rovněž zajišťuje návaznost na činnosti dosažené v rámci Globálního monitoringu životního prostředí a bezpečnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

2. Program Copernicus zahrnuje tyto složky:
  - a) složku služeb zajišťující přístup k informacím v těchto oblastech: monitorování atmosféry, monitorování mořského prostředí, monitorování území, změna klimatu, krizové řízení a bezpečnost;
  - b) kosmickou složku zajišťující udržitelná pozorování z vesmíru pro oblasti služeb uvedené v písmenu a);
  - c) složku *in situ*, která prostřednictvím instalací umístěných ve vzduchu, v moři a na zemi zajišťuje koordinovaný přístup k pozorování pro oblasti služeb uvedené v písmenu a).
3. Mezi složkami uvedenými v odstavci 2 se zřídí vhodná propojení a rozhraní.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumějí:

- 1) „zvláštními misemi“ vesmírné mise na pozorování Země určené pro použití a provozování v rámci programu Copernicus, zejména mise Sentinel;
- 2) „příspěvatelskými misemi“ vesmírné mise na pozorování Země poskytující do programu Copernicus data, která doplňují data ze zvláštních misí;
- 3) „data ze zvláštních misí“ data ze zvláštních misí získaná při pozorování Země z vesmíru určená pro použití v rámci programu Copernicus;
- 4) „data z příspěvatelských misí“ data z příspěvatelských misí získaná při pozorování Země z vesmíru licencovaná či poskytnutá pro použití v rámci programu Copernicus;
- 5) „data *in situ*“ data z pozorování získaná z čidel umístěných na zemi, v moři či ve vzduchu, jakož i odkazy a přidružená data licencovaná či poskytnutá pro použití v rámci programu Copernicus;
- 6) „data a informacemi třetí strany“ data a informace vytvořené mimo oblast působnosti programu Copernicus, které jsou nezbytné pro uskutečnění jeho cílů;
- 7) „data z programu Copernicus“ data ze zvláštních misí, data z příspěvatelských misí a data *in situ*;
- 8) „informacemi z programu Copernicus“ informace získané ze služeb programu Copernicus uvedených v čl. 5 odst. 1 v návaznosti na zpracování či modelování dat z programu Copernicus;
- 9) „uživatelé programu Copernicus“:
  - a) hlavní uživatelé programu Copernicus: orgány a instituce Unie, evropské, vnitrostátní, regionální či místní orgány pověřené vymezením, prováděním, prosazováním či monitorováním veřejné služby nebo politiky v oblastech uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a);
  - b) uživatelé v oblasti výzkumu: vysoké školy či jakékoli jiné výzkumné a vzdělávací organizace;
  - c) komerční a soukromí uživatelé;
  - d) charitativní organizace, nevládní organizace a mezinárodní organizace.

Článek 4

Cíle

1. Program Copernicus přispívá k těmto obecným cílům:
  - a) monitorování Země s cílem podpořit ochranu životního prostředí a úsilí v oblasti civilní ochrany a civilní bezpečnosti;
  - b) maximalizace socioekonomických přínosů a z toho plynoucí podpora strategie Evropa 2020 a jejích cílů inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění prosazováním využívání pozorování Země v aplikacích a službách;
  - c) podpora rozvoje konkurenceschopného evropského kosmického průmyslu a odvětví služeb a maximalizace příležitostí pro evropské podniky vyvíjet a poskytovat inovativní systémy pozorování Země a inovativní služby v této oblasti;

- d) zajištění autonomního přístupu ke znalostem z oblasti životního prostředí a klíčovými technologiím pro pozorování Země a geoinformačních služeb, díky čemuž se Evropa bude moci nezávisle rozhodovat a jednat;
  - e) podpora evropských politik a přispívání k těmto politikám, jakož i podpora globálních iniciativ, jako je například GEOSS.
2. Za účelem dosažení obecných cílů uvedených v odstavci 1 sleduje program Copernicus tyto specifické cíle:
- a) na dlouhodobém a udržitelném základě poskytovat uživatelům programu Copernicus přesná a spolehlivá data a informace, které umožňují služby uvedené v čl. 5 odst. 1 a vyhovují požadavkům hlavních uživatelů programu Copernicus;
  - b) poskytovat udržitelný a spolehlivý přístup k datům a informacím získaným na základě pozorování z vesmíru prováděného na základě autonomní kapacity Evropy pro pozorování Země, jež splňuje jednotné technické specifikace a buduje na stávajícím evropském a vnitrostátním vybavení a schopnostech Evropy, které v případě potřeby doplňuje;
  - c) poskytovat udržitelný a spolehlivý přístup k datům *in situ* založený zejména na stávajících kapacitách provozovaných na evropské i vnitrostátní úrovni a na globálních systémech a sítích pro pozorování.
3. Dosažení cílů uvedených v odstavcích 1 a 2 bude poměřováno těmito ukazateli výsledků:
- a) daty z programu Copernicus a informacemi z programu Copernicus zpřístupněnými v souladu s příslušnými požadavky na úrovni služeb v oblasti životního prostředí, civilní ochrany a civilní bezpečnosti;
  - b) zvýšenou poptávkou po datech z programu Copernicus a informacích z programu Copernicus, která se měří sledováním vývoje počtu uživatelů, objemu využitých dat a informací s přidanou hodnotou, zvýšeného počtu navazujících služeb a rozšiřování distribuce ve všech členských státech i v Unii;
  - c) využíváním dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus v orgánech a institucích Unie, mezinárodních organizacích, evropských, regionálních či místních orgánech, a to i mírou využití dat uživateli a jejich spokojenosti a množstvím přínosů, které poskytují evropské společnosti;
  - d) pronikáním na trh, mimo jiné rozšiřováním stávajících trhů a vytvářením trhů nových a konkurenceschopností evropských navazujících subjektů;
  - e) trvalou dostupností dat z programu Copernicus podporujících služby tohoto programu.

Článek 5

Složka služeb programu Copernicus

1. Složka služeb programu Copernicus zahrnuje tyto služby:
  - a) službu monitorování atmosféry, která zajišťuje informace o kvalitě ovzduší v evropském měřítku a o chemickém složení atmosféry v celosvětovém měřítku. Poskytuje obzvláště informace pro systémy monitorování kvality ovzduší provozované od místní po celostátní úroveň a měla by přispívat k monitorování klimatických proměnných složení atmosféry, pokud možno včetně interakce s lesním nadrostem;
  - b) službu monitorování mořského prostředí, která poskytuje informace o stavu a dynamice fyzických ekosystémů oceánů a moří pro oblast světového oceánu i evropských regionálních mořských oblastí, na podporu námořní bezpečnosti, přispívá k monitorování odpadních toků, mořského prostředí, pobřežních a polárních regionů a mořských zdrojů, jakož i k meteorologickým předpovědím a monitorování změny klimatu;
  - c) službu monitorování území, která poskytuje informace o využívání půdy, krajinném pokryvu, kryosféře, změně klimatu a biogeofyzikálních proměnných včetně jejich dynamiky, na podporu environmentálního monitorování biologické rozmanitosti, půdy, vnitrozemských i pobřežních vod, lesů a vegetace a přírodních zdrojů od celosvětové po místní úroveň, jakož i na celkovou podporu provádění politik v oblasti životního prostředí, zemědělství, rozvoje, energetiky, územního plánování, infrastruktury a dopravy;
  - d) službu v oblasti změny klimatu, která poskytuje informace ke zvýšení znalostní základny na podporu politik v oblasti přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování. Přispívá zejména k poskytování základních klimatických proměnných, klimatických analýz, předpovědí a ukazatelů v časovém a prostorovém měřítku, které se týkají strategií přizpůsobení a zmírňování dopadů pro různé oblasti odvětvových a společenských přínosů v rámci Unie;

- e) službu pro podporu krizového řízení, která poskytuje informace pro reakci v případě různých druhů katastrof, včetně nebezpečí způsobených počasím, geofyzikálních nebezpečí, úmyslných či neúmyslných katastrof způsobených člověkem a jiných humanitárních katastrof, jakož i pro prevenci, připravenost, reakci a obnovu činnosti;
- f) bezpečnostní službu, která poskytuje informace na podporu řešení problémů, jimž Evropa čelí v oblasti civilní bezpečnosti, čímž zlepšuje předcházení krizím, připravenost a schopnost reakce, zejména při kontrole hranic a dohledu nad mořským prostředím, ale též na podporu vnější činnosti Unie, aniž by byla dotčena ujednání o spolupráci, jež mohou být uzavřena mezi Komisí a různými subjekty společné zahraniční a bezpečnostní politiky, zejména Satelitním střediskem Evropské unie.

2. Služby uvedené v odstavci 1 musí být poskytovány s ohledem na zásadu subsidiarity a proporcionality, nákladově efektivním způsobem a podle okolností decentralizovaně, aby se tak na evropské úrovni propojily data z vesmíru, data *in situ* i referenční data a kapacity, které v členských státech již existují, čímž se zabrání jejich zdvojení. Nová data, která zdvojují stávající zdroje, se nepožijí, ledaže je využití stávajících nebo zdokonalitelných souborů dat technicky neproveditelné, nákladově neefektivní nebo nemožné provést včas.

V rámci služeb se provádí přísné systémy kontroly kvality a poskytují se informace o úrovni služeb, včetně dostupnosti, spolehlivosti, kvality a včasnosti.

3. Za účelem zajištění rozvoje služeb uvedených v odstavci 1 a jejich využití ve veřejném sektoru se rovněž uskuteční tyto činnosti:

- a) rozvojové činnosti zaměřené na zlepšení kvality a výkonnosti služeb, včetně jejich vývoje a přizpůsobování, na odstraňování nebo zmírňování provozních rizik, jakož i na využívání součinnosti se souvisejícími činnostmi, například v rámci programu Horizont 2020;
- b) podpůrné činnosti, které spočívají v opatřeních na podporu využívání dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus:
  - i) veřejnými orgány pověřenými vymezením, prováděním, prosazováním či monitorováním veřejných služeb nebo politiky v oblastech uvedených v odstavci 1. Patří sem i budování kapacit a vytváření standardních postupů a nástrojů za účelem začlenění dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus do pracovních procesů uživatelů,
  - ii) ostatními uživateli a navazujícími aplikacemi. Patří sem i informační, vzdělávací a osvětové činnosti.

Článek 6

Kosmická složka programu Copernicus

1. Kosmická složka programu Copernicus zahrnuje pozorování z vesmíru a slouží především službám uvedeným v čl. 5 odst. 1.
2. Kosmická složka programu Copernicus sestává ze zvláštních misí a dat z příspěvatelských misí a zahrnuje tyto činnosti:
  - a) pozorování z vesmíru, včetně:
    - i) dokončení, údržby a provozu zvláštních misí, včetně stanovení úkolů pro družice, sledování a kontroly družic, přijímání, zpracování, archivace a šíření dat, nepřetržitá kalibrace a validace,
    - ii) poskytování dat *in situ* pro kalibraci a validaci pozorování v rámci zvláštních misí,
    - iii) poskytování, archivace a šíření dat z příspěvatelských misí, která doplňují data ze zvláštních misí;
  - b) činnosti v reakci na vyvíjející se potřeby uživatelů, včetně:
    - i) zjišťování nedostatků při pozorování a specifikace nových zvláštních misí na základě požadavků uživatelů,
    - ii) vývoje zaměřeného na modernizaci a doplňování zvláštních misí, včetně projektování a získávání nových prvků související kosmické infrastruktury;
  - c) ochranu družic proti riziku srážky při zohlednění rámce Unie pro podporu pozorování a sledování vesmíru;
  - d) bezpečné vyřazení družic z provozu na konci jejich životnosti.

Článek 7

Složka *in situ* v rámci programu Copernicus

1. Složka *in situ* v rámci programu Copernicus poskytuje přístup k datům *in situ*, která slouží především službám programu Copernicus uvedeným v čl. 5 odst. 1.

Zahrnuje tyto činnosti:

- a) poskytování dat *in situ* provozním službám, včetně dat *in situ* třetích stran na mezinárodní úrovni, a to na základě stávajících kapacit;
- b) koordinaci a harmonizaci shromažďování a poskytování dat *in situ*;
- c) technickou pomoc Komisi týkající se požadavků služeb na data *in situ* získaná pozorováním;
- d) spolupráci s provozovateli *in situ* za účelem podpory soudržnosti vývojových činností souvisejících s infrastrukturou a sítí pro pozorování *in situ*;
- e) zjišťování nedostatků při pozorování *in situ*, které nelze odstranit stávající infrastrukturou ani sítěmi, a to i na celosvětové úrovni, a řešení těchto nedostatků s ohledem na zásadu subsidiarity.

2. Data *in situ* se v rámci programu Copernicus využívají v souladu s příslušnými právy třetích stran, včetně práv členských států, a s příslušnými omezeními týkajícími se používání či redistribuce.

3. V souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) finančního nařízení může Komise činnostmi složky *in situ* částečně nebo plně pověřit provozovatele služeb uvedené v čl. 11 odst. 1 tohoto nařízení nebo, je-li požadována celková koordinace, Evropskou agenturu pro životní prostředí.

Článek 8

Finanční krytí

1. Finanční krytí na provádění činností podle článků 5, 6 a 7 činí 4 291,48 milionů EUR v běžných cenách pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

2. Částka uvedená v odstavci 1 se rozdělí na tyto kategorie výdajů v běžných cenách:

- a) na činnosti uvedené v člincích 5 a 7 se přidělí 897,415 milionů EUR;
- b) na činnosti uvedené v článku 6 se přidělí 3 394,065 milionů EUR, přičemž maximální částka na činnosti uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. c) činí 26,5 milionů EUR.

3. Komise může prostředky z jedné kategorie výdajů, jak jsou uvedeny v odst. 2 písm. a) a b), přesunout do druhé kategorie, a to až do výše 10 % částky uvedené v odstavci 1. V případě, že přesunované částky ve svém úhrnu přesáhnou 10 % částky uvedené v odstavci 1, Komise poradním postupem podle čl. 30 odst. 3 konzultuje výbor pro program Copernicus.

4. Úrokové výnosy z předběžného financování, které bylo poskytnuto subjektům pověřeným nepřímým plněním rozpočtu, se přidělí na činnosti, na které se vztahuje pověřovací dohoda nebo smlouva uzavřená mezi Komisí a dotčeným subjektem. Subjekty pověřené nepřímým plněním rozpočtu v souladu se zásadou řádného finančního řízení otevřou účty, které umožní identifikovat prostředky a odpovídající úroky.

5. Roční rozpočtové prostředky schvaluje každoročně Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce. Rozpočtové závazky na činnosti trvající déle než jeden rozpočtový rok mohou být rozděleny na roční splátky v průběhu několika let.

6. Z přidělu finančních prostředků na program Copernicus lze rovněž hradit výdaje související s činnostmi v rámci přípravy, sledování, kontroly, auditu a hodnocení, které jsou vyžadovány přímo pro řízení programu Copernicus a dosahování jeho cílů, včetně výdajů na studie, schůze, informační a komunikační činnosti, jakož i výdaje na sítě informačních technologií zaměřené na zpracování informací a výměnu dat.

7. Komise může prováděním programu Copernicus pověřit subjekty uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) finančního nařízení. Je-li rozpočet programu Copernicus plněn s využitím nepřímého řízení podle čl. 10 odst. 3 nebo čl. 11 odst. 1, uplatní se v míře umožněné článkem 60 finančního nařízení pravidla subjektů pověřených úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu, která upravují zadávání veřejných zakázek. V příslušných pověřovacích dohodách se vymezí konkrétní úpravy nezbytné s ohledem na tato pravidla, jakož i ujednání pro prodloužení platnosti stávajících smluv.

KAPITOLA II

SPRÁVA PROGRAMU COPERNICUS

Článek 9

Úloha Komise

1. Komise nese celkovou odpovědnost za program Copernicus a za koordinaci mezi jeho různými složkami. Spravuje finanční prostředky přidělené podle tohoto nařízení a dohlíží na provádění programu Copernicus, a to i pokud jde o stanovení priorit, zapojení uživatelů, náklady, harmonogram, průběh plnění a zadávání zakázek.
2. Komise jménem Unie a v oblasti její působnosti řídí vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a zajišťuje koordinaci programu Copernicus s činnostmi na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni.
3. Komise usnadňuje koordinované příspěvky členských států se zaměřením na operativní poskytování služeb a dlouhodobou dostupnost nezbytných dat z pozorování.
4. Komise podporuje odpovídající rozvoj služeb programu Copernicus a zajišťuje doplňkovost, soudržnost a propojení programu Copernicus s dalšími příslušnými politikami, nástroji, programy a činnostmi Unie s cílem zajistit, že tyto politiky, nástroje, programy a činnosti budou ze služeb programu Copernicus těžit.
5. Komise podporuje vytváření dlouhodobého stabilního investičního prostředí a při rozhodování o změnách produktů datových služeb programu Copernicus a informačních služeb programu Copernicus spadajících do působnosti tohoto nařízení vede konzultace se zúčastněnými stranami.
6. Komise zajistí, aby veškeré subjekty pověřené prováděním úkolů poskytovaly své služby všem členským státům.
7. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31, pokud jde o stanovení požadavků na data za účelem vývoje složky služeb programu Copernicus podle čl. 5 odst. 1.
8. Komise přijme prováděcí akty přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 4, pokud jde o:
  - a) technické specifikace pro složku služeb programu Copernicus podle čl. 5 odst. 1, pokud je o provádění této složky;
  - b) technické specifikace pro kosmickou složku programu Copernicus podle článku 6, pokud jde o provádění této složky a její rozvoj na základě uživatelských požadavků.
9. Komise poskytne včas členským státům a Evropskému parlamentu veškeré příslušné informace týkající se programu Copernicus, zejména pokud jde o řízení rizik, celkové náklady, roční náklady na provoz každého významného prvku infrastruktury programu Copernicus, harmonogram, průběh plnění, zadávání zakázek a posouzení správy práv duševního vlastnictví.

Článek 10

Úloha Evropské kosmické agentury

1. Komise uzavře s agenturou ESA pověřovací dohodu, kterou ji pověří těmito úkoly:
  - a) zajišťováním technické koordinace kosmické složky programu Copernicus;
  - b) za koordinace Komise definováním celkové systémové architektury kosmické složky programu Copernicus a jejího rozvoje na základě uživatelských požadavků;
  - c) spravováním přidělených finančních prostředků;
  - d) zajištěním monitorovacích a kontrolních postupů;
  - e) vyvíjením nových zvláštních misí;
  - f) zajišťováním opakujících se zvláštních misí;
  - g) provozováním zvláštních misí, s výjimkou misí provozovaných organizací EUMETSAT podle odstavce 2 tohoto článku;
  - h) koordinací režimu přístupu služeb programu Copernicus k datům z přispěvatelských misí;
  - i) zajišťováním přístupových práv a vyjednáváním podmínek používání dat z komerčních družic, jež jsou požadována službami programu Copernicus podle čl. 5 odst. 1.

2. Komise uzavře pověřovací dohodu s organizací EUMETSAT, kterou jí v souladu s jejím mandátem a odbornou úrovní svěří odpovědnost provozovat zvláštní mise a poskytovat přístup k datům z příspěvatelských misí.
3. Pověřovací dohody s agenturou ESA a organizací EUMETSAT se uzavřou na základě rozhodnutí o pověření přijatém Komisí v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) finančního nařízení.
4. V souladu s článkem 60 finančního nařízení jednají agentura ESA a organizace EUMETSAT ve vhodných případech jako veřejní zadavatelé s pravomocí přijímat rozhodnutí týkající se provádění a koordinace úkolů v oblasti zadávání zakázek, jež jim byly svěřeny.
5. Je-li to nezbytné pro provádění úkolů a plnění rozpočtu, které jsou předmětem pověření, stanoví pověřovací dohody obecné podmínky pro správu finančních prostředků, jež jsou agentuře ESA a organizaci EUMETSAT svěřeny, a případně zohlední dlouhodobý scénář ESA. Stanoví zejména činnosti, které mají být provedeny v souvislosti s vývojem, zadáváním zakázek a provozem kosmické složky programu Copernicus, s tím spojeným financováním, řídicími postupy a opatřeními pro sledování a kontrolu, opatřeními použitelnými v případě nedostatečného plnění smluv z hlediska nákladů, harmonogramu, průběhu plnění a zadávání zakázek, jakož i s pravidly pro úpravu vlastnictví veškerých hmotných i nehmotných aktiv.
6. Opatření pro sledování a kontrolu stanoví zejména systém předběžného odhadu nákladů, systematické informování Komise o nákladech a harmonogramu a v případě nesrovnalostí mezi předpokládaným rozpočtem, průběhem plnění a harmonogramem též nápravná opatření, která zajistí provedení činností v mezích přiděleného rozpočtu.
7. Výbor pro program Copernicus je ve věci rozhodnutí o pověření uvedeném v odstavci 3 tohoto článku konzultován poradním postupem podle čl. 30 odst. 3. Výbor pro program Copernicus je s předstihem informován o pověřovacích dohodách, jež mají být uzavřeny mezi Unií, zastoupenou Komisí, a agenturou ESA a organizací EUMETSAT.
8. Komise informuje výbor pro program Copernicus o výsledcích hodnocení zadávacích řízení a smluv, které má agentura ESA a organizace EUMETSAT uzavřít se subjekty soukromého sektoru, včetně informací o subdodávkách.

Článek 11

Provozovatelé služeb

1. Je-li to řádně odůvodněno zvláštní povahou činnosti a stávající specifickou odbornou úrovní, mandátem a provozními a řídicími kapacitami, může Komise prostřednictvím pověřovacích dohod či smluvních ujednání pověřit prováděním úkolů spojených se složkou služeb mimo jiné tyto subjekty:
  - a) Evropskou agenturu pro životní prostředí (EEA);
  - b) Evropskou agenturu pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX);
  - c) Evropskou agenturu pro námořní bezpečnost (EMSA);
  - d) Satelitní středisko Evropské unie (SATCEN);
  - e) Evropské středisko pro střednědobé předpovědi počasí (ECMWF);
  - f) další příslušné evropské agentury, sdružení či konsorcia vnitrostátních institucí.

Pověřovací dohody s provozovateli služeb se uzavřou na základě rozhodnutí o pověření přijatého Komisí v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. c) finančního nařízení.

2. Při výběru subjektů uvedených v odstavci 1 se řádně zohlední nákladová efektivnost svěřených těchto úkolů a dopad na správní strukturu daných subjektů a na jejich finanční a lidské zdroje.
3. Výbor pro program Copernicus je ve věci rozhodnutí o pověření uvedeného v odstavci 1 tohoto článku konzultován poradním postupem podle čl. 30 odst. 3. Výbor je s předstihem informován o pověřovacích dohodách, jež mají být uzavřeny mezi Unií, zastoupenou Komisí, a provozovateli služeb.

Článek 12

Pracovní program Komise

1. Komise přijme prostřednictvím prováděcího aktu pro program Copernicus roční pracovní program podle článku 84 finančního nařízení.
2. Roční pracovní program obsahuje plán provádění s podrobným popisem činností týkajících se složek programu Copernicus uvedených v článcích 5, 6 a 7, má perspektivní povahu a zohledňuje vyvíjející se potřeby uživatelů a technický rozvoj.
3. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 13

Spolupráce s členskými státy

1. Komise spolupracuje s členskými státy s cílem zlepšit vzájemnou výměnu dat a informací a posílit rozvoj distribuce dat na regionální a místní úrovni. Komise usiluje o zajištění toho, aby měl program Copernicus požadovaná data a informace k dispozici. Příspěvatelské mise, infrastruktury služeb a infrastruktury *in situ* členských států představují zásadní příspěvek do programu Copernicus.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijmout opatření na podporu používání dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus členskými státy a na podporu jejich přístupu k technologii a rozvoji v oblasti pozorování Země. Taková opatření nesmějí narušit volnou hospodářskou soutěž. Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 4.

KAPITOLA III

ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

ODDÍL I

Obecná ustanovení týkající se zadávání veřejných zakázek

Článek 14

Obecné zásady

Aniž je dotčen čl. 8 odst. 7 a opatření požadovaná pro ochranu základních zájmů v oblasti bezpečnosti Unie nebo veřejné bezpečnosti nebo pro zajištění souladu s požadavky Unie na kontrolu vývozu, použije se na program Copernicus finanční nařízení, zejména otevřený přístup a spravedlivá hospodářská soutěž v rámci celého průmyslového dodavatelského řetězce, zadávací řízení na základě poskytování transparentních a včasných informací, jasné sdělování platných pravidel pro zadávání zakázek, kritérií pro výběr a kritérií pro zadání a jakýchkoliv dalších důležitých informací umožňujících vytvořit rovné podmínky pro všechny potenciální zájemce.

Článek 15

Specifické cíle

Veřejní zadavatelé sledují při zadávání zakázek ve svých zadávacích řízeních tyto cíle:

- a) podporovat co nejrozsáhlejší a nejotevřenější účast všech hospodářských subjektů v celé Unii, zejména nových účastníků a malých a středních podniků, mimo jiné prostřednictvím podpory využívání subdodávek ze strany uchazečů;
- b) zabránit možnému zneužití dominantního postavení a závislosti na jednom dodavateli;
- c) využít předchozích investic veřejného sektoru a získaných zkušeností, jakož i odborných zkušeností a způsobilostí v oblasti průmyslu, a zároveň zajistit, aby byla v zadávacích řízeních dodržována pravidla hospodářské soutěže;
- d) ve vhodných případech usilovat o zajištění více zdrojů s cílem zabezpečit lepší celkovou kontrolu programu Copernicus, jeho nákladů a harmonogramu;
- e) ve vhodných případech zohlednit celkové náklady za celé užité období daného zadávaného produktu, služby nebo práce.

ODDÍL II

Zvláštní ustanovení vztahující se na zadávání veřejných zakázek

Článek 16

Zavedení rovných podmínek hospodářské soutěže

Veřejný zadavatel je povinen učinit příslušná opatření, která zajistí spravedlivé podmínky hospodářské soutěže v případě, že předchozí účast určitého hospodářského subjektu na činnostech souvisejících s předmětem výzvy k podávání nabídek:

- a) může tomuto hospodářskému subjektu přinést značné výhody ve smyslu výsadních informací, a může tudíž vést k obavám ohledně dodržování zásad rovného zacházení, nebo
- b) ovlivňuje běžné podmínky hospodářské soutěže nebo nestrannost a objektivitu zadávání či plnění zakázek.

Tato opatření nesmějí narušovat hospodářskou soutěž nebo ohrozit rovné zacházení nebo důvěrnost údajů shromážděných o podnicích, jejich obchodních vztazích a struktuře nákladů. Tato opatření musí v souvislosti s tím zohledňovat povahu a podmínky zakázky, která má být zadána.

Článek 17

Bezpečnost informací

Pokud se zakázky týkají utajovaných informací či takové informace vyžadují nebo obsahují, upřesní veřejný zadavatel v dokumentaci k zadávacímu řízení opatření a požadavky nezbytné k zajištění bezpečnosti těchto informací na požadované úrovni.

Článek 18

Spolehlivost dodávek

Veřejný zadavatel v dokumentaci k zadávacímu řízení upřesní požadavky související se spolehlivostí dodávek a poskytování služeb při plnění zakázky.

Článek 19

Zakázky rozdělené na podmíněné části

1. Veřejný zadavatel může zakázku zadat formou rozdělení na podmíněné části.
2. Zakázka rozdělená na podmíněné části se skládá z pevné části, ke které je stanoven rozpočtový závazek a z něj plynoucí pevný závazek zhotovit práce, uskutečnit dodávky nebo poskytnout služby dohodnuté pro tuto část, a z jedné nebo více částí, jež jsou podmíněny z hlediska rozpočtu i plnění. Specifické rysy zakázky rozdělené na podmíněné části jsou uvedeny v dokumentaci k zadávacímu řízení. Je zde vymezen zejména předmět zakázky, cena nebo podmínky jejího stanovení a podmínky zhotovení díla, uskutečnění dodávek a poskytování služeb v jednotlivých částech.
3. Poskytování pevné části musí být ucelené; totéž platí pro každou podmíněnou část s přihlédnutím k povinnostem v rámci dřívějších částí.
4. Plnění jednotlivých podmíněných částí podléhá souhlasu veřejného zadavatele, který své rozhodnutí zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli sdělí v souladu se zakázkou. Je-li podmíněná část potvrzena se zpožděním nebo není-li potvrzena vůbec, může zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel v případě, že to zakázka umožňuje, za podmínek v ní stanovených, požadovat náhradu za prodlení nebo náhradu za nedodržení smlouvy.
5. Pokud veřejný zadavatel v určité části shledá, že práce, dodávky nebo služby sjednané pro tuto část nebyly dokončeny, může v případě, že to smlouva umožňuje, a za podmínek v ní stanovených, uplatnit nárok na náhradu škody a smlouvu ukončit.

Článek 20

Zakázky s nákladově stanovenou cenou

1. Veřejný zadavatel se může za podmínek stanovených v odstavci 2 v mezích maximálního cenového limitu rozhodnout pro zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou.

Cenu, která má být za takovéto zakázky zaplacená, tvoří náhrada všech přímých nákladů, které zhotoviteli, dodavateli nebo poskytovateli vznikly při plnění zakázky, jako jsou výdaje za pracovní sílu, materiál, spotřební zboží, a využívání zařízení a infrastruktur nezbytných pro plnění zakázky. Tyto výdaje se navýší o paušální částku pokrývající nepřímé náklady a zisk, nebo o částku pokrývající nepřímé náklady a výkonnostní odměnu v závislosti na dosažení cílů, pokud jde o průběh plnění a harmonogram plnění.

2. Veřejný zadavatel se může pro zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou rozhodnout, není-li objektivně možné přesně stanovit pevnou cenu a může-li přiměřeně prokázat, že pevná cena by byla z důvodu nejistot, jež jsou s plněním zakázky nutně spojeny, neobvykle vysoká, protože:

- a) zakázka se týká velmi složitých prvků nebo prvků vyžadujících novou technologii, a proto s sebou nese značná technická rizika;
- b) činnosti, které jsou předmětem zakázky, musí z provozních důvodů začít neprodleně, ačkoli není ještě možné stanovit pevnou a definitivní celkovou cenu, jelikož existují značná rizika nebo protože plnění zakázky je částečně závislé na plnění jiných zakázek.

3. Maximálním cenovým limitem zakázky se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou je nejvyšší cena, která může být zaplacená. Tento limit lze překročit pouze ve výjimečných, náležitě odůvodněných případech a s předchozím souhlasem veřejného zadavatele.

4. V dokumentaci k zadávacímu řízení na zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou je třeba upřesnit:

- a) typ zakázky, tedy zda se jedná o zakázku se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou v mezích maximálního cenového limitu;
- b) v případě zakázky s částečně nákladově stanovenou cenou prvky zakázky, které jsou předmětem nákladově stanovené ceny;
- c) výši maximálního cenového limitu;
- d) kritéria pro zadání zakázky, která musí umožnit vyhodnocení věrohodnosti odhadovaného celkového rozpočtu, uhraditelných nákladů, mechanismů určování těchto nákladů a zisku uvedeného v nabídce, která se hodnotí;
- e) mechanismy navýšení uvedené v odstavci 1, které se mají použít u přímých nákladů;
- f) pravidla a postupy pro určení způsobilosti nákladů, které uchazeč v souvislosti s plněním zakázky odhaduje, při dodržení zásad uvedených v odstavci 5;
- g) účetní pravidla, která uchazeč musí dodržovat;
- h) v případě zakázky s částečně nákladově stanovenou cenou, která má být změněna na zakázku s pevnou a konečnou cenou, parametry platné pro takovou změnu.

5. Náklady, které zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel při plnění zakázky se zcela nebo částečně nákladově stanovenou cenou vynaložil, jsou způsobilé pouze v případě, že:

- a) jsou skutečně během doby trvání zakázky vynaloženy, s výjimkou nákladů na zařízení, infrastruktury a dlouhodobá nehmotná aktiva, která jsou pro plnění zakázky nezbytná a u kterých lze za způsobilé náklady považovat celou pořizovací cenu;
- b) jsou uvedeny v odhadovaném celkovém rozpočtu, který lze měnit prostřednictvím dodatků k původní zakázce;
- c) jsou pro plnění zakázky nezbytné;
- d) vyplývají z plnění zakázky a lze je plnění zakázky přičítat;
- e) jsou identifikovatelné, ověřitelné, zachycené v účetnictví zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele a stanoveny v souladu s účetními standardy uvedenými v dokumentaci k zadávacímu řízení a ve smlouvě o zakázce;
- f) splňují požadavky platných daňových a sociálních právních předpisů;
- g) neodchylují se od podmínek zakázky;
- h) jsou přiměřené, odůvodněné a splňují požadavky řádného finančního řízení, zejména požadavky hospodárnosti a efektivnosti.

Zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel odpovídá za své nákladové účetnictví a za vedení řádných účetních záznamů nebo jakýchkoli jiných dokumentů vyžadovaných za účelem doložení toho, že náklady, jejichž proplacení požaduje, jsou skutečné a v souladu se zásadami vymezenými v tomto článku. Náklady, které nemůže odůvodnit, jsou považovány za nezpůsobilé a jejich úhrada musí být zamítnuta.

6. Veřejný zadavatel je v zájmu zajištění řádného plnění zakázek s nákladově stanovenou cenou odpovědný za tyto úkoly:

- a) stanovení maximálního cenového limitu tak, aby byl co nejrealističtější a zároveň umožňoval flexibilitu nezbytnou pro zohlednění technických problémů;
- b) změnu zakázky s částečně nákladově stanovenou cenou na zakázku se zcela pevnou a konečnou cenou, jakmile je během plnění zakázky tuto pevnou a konečnou cenu možné stanovit. Určit za tím účelem parametry pro změnu zakázky uzavřené s nákladově stanovenou cenou na zakázku s pevnou a konečnou cenou;
- c) zavedení opatření pro dohled a kontrolu, která stanoví zejména systém pro předběžný odhad nákladů;
- d) určení vhodných zásad, nástrojů a postupů pro plnění zakázek, především pro určení a kontrolu způsobilosti nákladů zhotovitele, dodavatele nebo poskytovatele či jejich subdodavatelů v průběhu plnění zakázky a pro začlenění dodatku do zakázky;
- e) ověření toho, zda zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel a jejich subdodavatelé dodržují účetní standardy uvedené v zakázce a povinnost předložit účetní dokumenty poskytující věrný a poctivý obraz jejich účetnictví;
- f) zajištění toho, aby při plnění zakázky byla nepřetržitě sledována účinnost zásad, nástrojů a postupů uvedených v písmenu d).

Článek 21

Dotatky

Veřejný zadavatel a zhotovitelé, dodavatelé nebo poskytovatelé mohou zakázku pozměnit dodatkem, který však musí splňovat všechny tyto podmínky:

- a) nemění předmět zakázky;
- b) nenarušuje ekonomickou rovnováhu zakázky;
- c) nezavádí podmínky, které by v případě, že by byly obsaženy v původní zadávací dokumentaci k zakázce, umožnily přijmout jiné uchazeče, než kteří byli původně přijati, nebo jinou nabídku, než která byla původně přijata.

Článek 22

Subdodávky

1. Veřejný zadavatel uchazeče požádá, aby část zakázky zadal prostřednictvím zadávacího řízení na příslušných úrovních subdodávek společností, které nenáleží do skupiny daného uchazeče, zejména novým účastníkům a malým a středním podnikům.

2. Veřejný zadavatel vyjádří požadovaný podíl subdodávek v rámci zakázky jako rozmezí od minimálního do maximálního procentního podílu. Zajistí, aby tyto podíly byly vyvážené k cíli a hodnotě zakázky s přihlédnutím k povaze dotčeného odvětví činnosti, a zejména ke zjištěnému stavu hospodářské soutěže a průmyslovému potenciálu.

3. Pokud uchazeč v nabídce uvede, že nemá v úmyslu zadat jakýkoliv podíl zakázky subdodavatelům nebo že podíl, který zamýšlí zadat ve formě subdodávek, je nižší než rozmezí uvedené v odstavci 2, uvede veřejnému zadavateli příslušné důvody. Veřejný zadavatel tyto informace předá Komisi.

4. Veřejný zadavatel může subdodavatele, které si zvolil zájemce ve fázi zadávacího řízení k hlavní zakázce nebo uchazeč pro její plnění, zamítnout. Zamítnutí lze odůvodnit pouze na základě kritérií pro výběr uchazečů o hlavní zakázku a musí být písemné.

KAPITOLA IV

POLITIKA V OBLASTI DAT A BEZPEČNOSTI

Článek 23

Politika v oblasti dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus

1. Politika v oblasti dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus pro opatření financovaná v rámci programu Copernicus podporuje cíle uvedené v článku 4 a tyto cíle:
  - a) podpora využívání a sdílení dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus;
  - b) posilování evropských trhů v oblasti pozorování Země, zejména navazujících odvětví, s cílem umožnit růst a tvorbu pracovních míst;
  - c) přispívání k udržitelnosti a kontinuitě poskytování dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus;
  - d) podpora evropských výzkumných, technologických a inovačních komunit.
2. Data ze zvláštních misí a informace z programu Copernicus jsou k dispozici prostřednictvím platformy programu Copernicus pro šíření informací, a to za předem stanovených technických podmínek, plně, volně a bezplatně, s výhradou těchto omezení:
  - a) licenčních podmínek týkajících se dat a informací třetích stran;
  - b) formátů, charakteristik a prostředků šíření;
  - c) bezpečnostních zájmů a vnějších vztahů Unie nebo jejích členských států;
  - d) rizik poruchy systému, který produkuje data a informace z programu Copernicus, z bezpečnostních nebo technických důvodů;
  - e) zajištění spolehlivého přístupu k datům z programu Copernicus a informacím z programu Copernicus ze strany evropských uživatelů.

Článek 24

Podmínky a omezení přístupu k datům z programu Copernicus a informacím z programu Copernicus a jejich používání

1. Při respektování politik třetích stran v oblasti dat a informací, a aniž jsou dotčena pravidla a postupy vztahující se na kosmické infrastruktury a infrastruktury *in situ*, které jsou v pravomoci členských států nebo v pravomoci mezinárodních organizací, může Komise v souladu s článkem 31 přijímat akty v přenesené pravomoci, pokud jde o:
  - a) podmínky a postupy související s přístupem k datům z programu Copernicus a informacím z programu Copernicus, a s jejich registrací a používáním, včetně prostředků šíření;
  - b) konkrétní technická kritéria nezbytná k tomu, aby se zabránilo narušení dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus, včetně přednostního přístupu;
  - c) kritéria a postupy pro omezení získávání nebo šíření dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus v důsledku kolidujících práv.
2. Při respektování politik třetích stran v oblasti dat a informací, a aniž jsou dotčena pravidla a postupy vztahující se na kosmické infrastruktury a infrastruktury *in situ*, které jsou v pravomoci členských států nebo v pravomoci mezinárodních organizací, může Komise přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 4 přijímat opatření, pokud jde o:
  - a) technické specifikace pro předávání a používání dat ze zvláštních misí předávaných přijímacím stanicím nebo prostřednictvím specializovaných širokopásmových připojení (high bandwidth) stanicím, jež nejsou součástí programu Copernicus;
  - b) technické specifikace pro archivaci dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus.
3. V souladu s tímto nařízením a platnými právy třetích stran stanoví Komise příslušné licenční podmínky a postupy pro data ze zvláštních misí a informace z programu Copernicus a předávání družicových dat přijímacím stanicím nebo prostřednictvím specializovaných širokopásmových připojení stanicím, jež nejsou součástí programu Copernicus.

Článek 25

Ochrana bezpečnostních zájmů

1. Komise vyhodnotí bezpečnostní rámec programu Copernicus, přičemž zohlední cíle uvedené v článku 4. Komise za tímto účelem posoudí, jaká bezpečnostní opatření je třeba vytvořit s cílem zamezit veškerým rizikům nebo hrozbám pro zájmy či bezpečnost Unie nebo jejích členských států, a zejména s cílem zajistit soulad se zásadami stanovenými v rozhodnutí 2001/844/ES a rozhodnutí 2013/488/EU.
2. Na základě hodnocení uvedeného v odstavci 1 Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví potřebné technické specifikace pro program Copernicus. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 4.
3. Pro účely vymezení technických specifikací bezpečnostního rámce podle odstavce 2 mohou být Komisi nápomocni nezávislí odborníci členských států.
4. Aniž je dotčen odstavec 2, přijme Rada opatření, která se použijí ve všech případech, kdy by mohly mít data a informace z programu Copernicus dopad na bezpečnost Unie nebo jejích členských států.
5. Dojde-li v rámci programu Copernicus k vytvoření utajovaných informací EU nebo k nakládání s takovými informacemi, všichni účastníci zajistí stejný stupeň ochrany, jaký je zajištěn pravidly stanovenými v rozhodnutí 2001/844/ES a v přílohách k rozhodnutí 2013/488/EU.

KAPITOLA V

RŮZNÉ

Článek 26

Mezinárodní spolupráce

1. Programu Copernicus se mohou na základě příslušných dohod účastnit tyto země nebo mezinárodní organizace:
  - a) země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou smluvními stranami Dohody o EHP v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP;
  - b) kandidátské země, jakož i potenciální kandidáti v souladu s příslušnými rámcovými dohodami nebo protokolem k dohodě o přidružení, který stanoví obecné zásady a podmínky pro účast těchto zemí v programech Unie;
  - c) Švýcarská konfederace, ostatní třetí země neuvedené v písm. a) a b) a mezinárodní organizace v souladu s dohodami uzavřenými Uní s těmito třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, které stanoví podmínky a podrobná pravidla jejich účasti.
2. Země nebo mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 mohou na program Copernicus poskytovat finanční podporu nebo příspěvky ve formě věcného plnění. Tato finanční podpora a příspěvky se považují za vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 2 finančního nařízení a jsou přípustné za podmínek stanovených ve smlouvě uzavřené s příslušnou třetí zemí nebo mezinárodní organizací.
3. Program Copernicus se může zabývat otázkami mezinárodní koordinace pozorovacích systémů a související výměnou dat s cílem posílit svůj globální rozměr a doplňkovost, přičemž zohlední stávající mezinárodní dohody a koordináční postupy.

Článek 27

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby byly při provádění činností financovaných v rámci programu Copernicus chráněny finanční zájmy Unie preventivními opatřeními proti podvodům, korupci a jinému protiprávnímu jednání účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným vymáháním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě dokumentů a na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří v rámci programu Copernicus obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, a to v souladu s předpisy a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ s cílem stanovit, zda v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou, které jsou financovány v rámci programu Copernicus, nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu uzavřené v rámci provádění programu Copernicus obsahují ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění těchto auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 28

Vlastnictví

1. Unie je vlastníkem veškerých hmotných i nehmotných aktiv vytvořených nebo vyvinutých v rámci programu Copernicus. Za tímto účelem budou případně uzavírány dohody s třetími stranami týkajícími se stávajících vlastnických práv.
2. Podmínky týkající se převodu vlastnictví na Unii jsou upraveny v dohodách uvedených v odstavci 1.
3. Komise prostřednictvím vhodného rámce zajistí optimální využití majetku uvedeného v tomto článku; zejména co nejučinněji spravuje práva duševního vlastnictví týkající se programu Copernicus, přičemž zohledňuje potřebu chránit a zhodnocovat práva duševního vlastnictví Unie, zájmy všech zúčastněných stran, nutnost harmonizovaného rozvoje trhů a nových technologií a nepřetržité poskytování služeb. Za tímto účelem zajistí, aby smlouvy uzavřené v rámci programu Copernicus zahrnovaly možnost převodu práv duševního vlastnictví nebo udělení licence k těmto právům vyplývajícím z práce vykonané v rámci programu Copernicus.

Článek 29

Pomoc Komisi

Komisi mohou být nápomocni nezávislí odborníci z různých oblastí souvisejících s oblastí působnosti programu Copernicus a z řad široké škály zúčastněných stran, včetně uživatelů programu Copernicus a zástupců vnitrostátních subjektů odpovědných za činnosti týkající se vesmíru, kteří jí poskytnou potřebné technické a vědecké odborné znalosti, včetně mezioborových a meziodvětvových perspektiv, přičemž zohlední příslušné stávající iniciativy na úrovni Unie i na vnitrostátní a regionální úrovni.

Článek 30

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor (dále jen „výbor pro program Copernicus“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

Výbor pro program Copernicus zasedá v konkrétních složeních, zejména pokud jde o bezpečnostní aspekty („rada pro bezpečnost“).

2. Výbor pro program Copernicus v souladu se svým jednacím řádem zřídí fórum uživatelů jakožto pracovní skupinu, která poskytuje výboru poradenství ohledně otázky uživatelských požadavků.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
5. Zástupci subjektů pověřených plněním úkolů programu Copernicus se na práci výboru pro program Copernicus případně podílejí jako pozorovatelé za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.
6. Dohody uzavřené Unií podle článku 26 mohou obsahovat ustanovení o případném zapojení zástupců třetích zemí nebo mezinárodních organizací do práce výboru pro program Copernicus za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

7. Výbor pro program Copernicus zasedá pravidelně, pokud možno každé čtvrtletí. Komise poskytne pro každé zasedání zprávu o pokroku při provádění programu Copernicus. Tyto zprávy poskytují obecný přehled o stavu a vývoji programu Copernicus, zejména pokud jde o řízení rizika, náklady, harmonogram a průběh plnění, zadávání zakázek a příslušné poradenství poskytované Komisi.

Článek 31

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 7 a čl. 24 odst. 1 je Komisi svěřena na dobu trvání programu Copernicus.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 7 a čl. 24 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 9 odst. 7 a čl. 24 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti nim Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byly oznámeny, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 32

Hodnocení

1. Do 31. prosince 2017 po konzultaci příslušných zúčastněných stran Komise vypracuje hodnotící zprávu o dosažení cílů všech úkolů financovaných v rámci programu Copernicus, pokud jde o jejich výsledky a dopady, evropskou přidanou hodnotu a účinnost využívání zdrojů. V hodnocení se zaměří především na trvajícím význam všech cílů, jakož i na to, jak opatření přispívají k dosažení cílů uvedených v článku 4, jak funguje organizační struktura a jaká je oblast působnosti poskytovaných služeb. Hodnocení bude obsahovat posouzení možného zapojení příslušných evropských agentur (včetně Agentury pro evropský GNSS) a bude případně doplněno o příslušné legislativní návrhy.

V hodnocení budou posouzeny zejména dopady politiky v oblasti dat z programu Copernicus a informací z programu Copernicus na zúčastněné strany a navazující uživatele, jakož i vliv na podniky a na státní i soukromé investice do infrastruktur pro pozorování Země.

2. Komise provádí hodnocení uvedené v odstavci 1 v úzké spolupráci s provozovateli a uživateli programu Copernicus a posuzuje účinnost a efektivitu programu Copernicus a jeho přínos k dosahování cílů uvedených v článku 4. Komise sdělí výsledky těchto hodnocení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a v případě potřeby navrhne vhodná opatření.
3. Komise může hodnotit způsoby uskutečňování projektů, jakož i dopad jejich provádění, s cílem posoudit, zda bylo dosaženo stanovených cílů, včetně cílů týkajících se ochrany životního prostředí, a kdykoli je to potřeba, může k tomu využít pomoci nezávislých subjektů.
4. Komise může požádat členský stát, aby předložil konkrétní hodnocení činností a souvisejících projektů financovaných podle tohoto nařízení nebo jí ve vhodných případech poskytl informace a pomoc, které jsou pro provedení hodnocení těchto projektů potřeba.

Článek 33

Zrušení

1. Nařízení (EU) č. 911/2010 se zrušuje.
2. Opatření přijatá na základě nařízení (EU) č. 911/2010 zůstávají v platnosti.
3. Odkazy na zrušené nařízení (EU) č. 911/2010 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 34

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament

Předseda

M. SCHULZ

Za Radu

Předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka podle článku 33

Nařízení (EU) č. 911/2010	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Články 2, 5, 6 a 7
Článek 3	–
Článek 4	Články 4, 9, 10, 11, 13 a 26
Článek 5	Články 5, 9, 11 a 13
Článek 6	Články 14 až 22
Článek 7	Články 9 a 26
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Články 23, 24 a 25
Článek 10	Články 24 a 31
Článek 11	Článek 31
Článek 12	Článek 31
Článek 13	Články 23, 24 a 25
Článek 14	Články 4 a 32
Článek 15	Články 9 a 12
Článek 16	Článek 30
Článek 17	Článek 30
Článek 18	Článek 27
Článek 19	Článek 34
Příloha	Článek 4

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 378/2014
ze dne 3. dubna 2014,
kterým se mění nařízení (ES) č. 1166/2008, pokud jde o finanční rámec na období 2014–2018
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1166/2008 ⁽²⁾ stanoví, že členské státy provedou v letech 2010, 2013 a 2016 zjišťování o struktuře zemědělských podniků. Členské státy obdrží maximální finanční příspěvek ze strany Unie ve výši 75 % na náklady provádění těchto zjišťování, přičemž tento příspěvek je omezen maximálními částkami.
- (2) Provádění zjišťování o struktuře zemědělských podniků a plnění požadavků Unie na informace vyžaduje od členských států a Unie značné finanční prostředky.
- (3) Nařízení (ES) č. 1166/2008 stanovilo finanční krytí určené na provádění tohoto programu zjišťování, včetně prostředků na řízení, údržbu a rozvoj databází používaných v Komisi na zpracování údajů odevzdaných členskými státy, a částku na období 2008–2013.
- (4) Podle nařízení (ES) č. 1166/2008 by měl částku na období 2014–2018 stanovit rozpočtový a legislativní orgán na návrh Komise a na základě nového finančního rámce na období začínající rokem 2014.
- (5) Z navrhovaného finančního krytí by mělo být financováno pouze zjišťování o struktuře zemědělských podniků prováděné v roce 2016 a s tím související řízení, údržba a rozvoj databází používaných v Komisi na zpracování údajů dodaných členskými státy.
- (6) S ohledem na přistoupení Chorvatska a potřebu provádět zjišťování o struktuře zemědělských podniků v tomto členském státě v roce 2016 by měl být stanoven maximální příspěvek Unie na zjišťování pro Chorvatsko, protože akt o přistoupení jej nestanovil.
- (7) Byl konzultován Stálý výbor pro zemědělskou statistiku.
- (8) Nařízení (ES) č. 1166/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. března 2014.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1166/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o statistických zjišťováních o struktuře zemědělských podniků a o statistickém zjišťování o metodách zemědělské výroby a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 571/88 (Úř. věst. L 321, 1.12.2008, s. 14).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1166/2008 se mění takto:

1) V článku 13 se vkládá nový odstavec, který zní:

„4a. Maximální částka pro zjišťování o struktuře zemědělských podniků v roce 2016 pro Chorvatsko je 500 000 EUR.“

2) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Finanční krytí určené na provádění zjišťování o struktuře zemědělských podniků v roce 2016, včetně rozpočtových prostředků na řízení, údržbu a rozvoj databází používaných v Komisi na zpracování údajů odevzdaných členskými státy podle tohoto nařízení, činí 20 650 000 EUR na období 2014–2018.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Komise provádí finanční podporu Unie v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (*).

(* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření k zajištění toho, aby při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří v rámci programu obdrželi finanční prostředky Unie.

Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět kontroly a inspekce na místě u hospodářských subjektů, jichž se toto financování přímo nebo nepřímo týká, postupy stanovenými v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 (*) s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou o financování Unii nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

Aniž jsou dotčeny první a druhý pododstavec, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, grantové dohody, rozhodnutí o grantu a smlouvy vyplývající z provádění tohoto nařízení výslovně zmocňovat Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů, kontrol a inspekcí na místě.

(*) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. dubna 2014.

Za Evropský parlament

Předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS